

Tbülten 22

TEKFEN GRUP ŞİRKETLERİ BÜLTENİ, Nisan-Haziran 2013

Tekfen'de bayrak değişimi

- BAKÛ OLİMPİYAT STADI
- ŞİMDİ ÇİÇEK ZAMANI
- BİR HAYATIN İÇİNDE ON HAYAT
- ÇELİKTEN BİR GÜN

İçindekiler

Haberler

- 4 TEKFEN'DE BAYRAK DEĞİŞİMİ
- 6 BAKÛ OLİMPİYAT STADI
- 10 BUĞDAYIN HİKÂYESİ, İNSANIN HİKÂYESİDİR
- 11 İTÜ'LÜ MÜHENDİS ADAYLARI TEKFEN ŞANTİYESİNDE

Mercek

- 12 ŞİMDİ ÇİÇEK ZAMANI

İçimizden Biri

- 16 BİR HAYATIN İÇİNDE ON HAYAT

Dosya

- 22 ÇELİKTE BİR GÜN

Sosyal Sorumluluk

- 36 "TROMPETİN CARUSO'SU"
- 37 ÖZEL BİR PROJEYE ÖZEL BİR ÖDÜL

İnsan Kaynakları

- 38 TEKFEN MÜHENDİSLİK GENÇ MÜHENDİSLERİNİ ARIYOR
- 39 KATAR'DA YOLA EMNİYETLE DEVAM
YENİ KATILANLAR VE TERFİLER

Anılarda Kalanlar

- 40 FUTBOL AŞIĞI BİR GENÇ

BAKÛ OLİMPİYAT STADI

İlki 2015'te Azerbaycan'da düzenlenecek olan Avrupa Oyunları'na ev sahipliği yapmaya hazırlanan Bakû Olimpiyat Stadı, Tekfen tarafından inşa edilecek. Tekfen, 68 bin seyirci kapasiteli Olimpiyat Stadı'nı 24 ay gibi iddialı bir sürede tamamlayacak. Böylece SOCAR Yönetim Binası'ndan sonra Bakû'daki ikinci üstyapı projesini üstlenen Tekfen, daha önce de İstanbul'daki Atatürk Olimpiyat Stadı'nı yapmıştı.

Tekfen Grup Şirketleri Bülteni / Nisan-Haziran 2013 / Sayı 22

Tekfen Holding A.Ş. adına sahibi

Ahmet İpekçi

Genel Yayın Yönetmeni (sorumlu)

Dorotyya Maria Kiss Kalafat (Tekfen Holding)

Yayın Koordinatörü

Esra Tüzgiray Kılıç (Tekfen Holding)

Organizasyon

Nilüfer Özönder (Tekfen Holding)

Katkıda bulunanlar

Atilla Şaylan, Uğur Oduncuoğlu, Ufuk Sezginer,

Özlem Gündoğdu (Tekfen İnşaat)

Ebru Asal, Sevinç Sevinç (Toros Tarım)

Deniz Güre Emek (Tekfen Mühendislik)

Doruk Tatlı (Tekfen İmalat)

Ömer Akbulut (Tekfen Emlak)

Fotoğraflar

Reuters (Kapak), Bünyad Dinç (Ceyhan Çelik)

Yönetim yeri

Tekfen Holding A.Ş.
Kültür Mahallesi, Tekfen Sitesi, Aydınlık Sokak,
A Blok, No. 7 Ulus
Beşiktaş - İstanbul
Tel: (212) 359 33 00

Yayına hazırlayan

Kurumsal Yayınlar Araştırma, Danışmanlık,
Tanıtım ve Organizasyon Hizmetleri Ltd. Şti.
Ortaklar Caddesi Sonu, Pehlivan Sokak, Nasuh
Bey Apt., No. 35/B, D. 2 Mecidiyeköy
Şişli - İstanbul
Tel: (212) 211 23 79

Basım

Ofset Yapımevi
Şair Sokak, No. 4 Çağlayan Mahallesi,
Kâğıthane - İstanbul
Tel: (212) 295 86 01

© Üç ayda bir yayımlanır. Tekfen Holding'in ücretsiz iletişim bültenidir.
Yazı ve görsellerin her türlü telif hakları Tekfen Holding'e aittir.

ŞİMDİ ÇİÇEK ZAMANI

Sizin için, en gözde yaz çiçeklerinden oluşan küçük bir kılavuz hazırladık. Unutmayın, biraz bahçevanlık için mutlaka esaslı bir bahçeye ve özel donanım ihtiyacınız yok. Küçük bir balkon ya da pencere önü bile biraz özenle çok şık hale gelebilir.

Run Forrest run!

Bayrak koşuları atletizm yarışmalarının sevilen, heyecanla seyredilen bir dalıdır. Genellikle de şampiyonaların son yarışmaları olur. Bu koşular, koşucuların sorumluluk duygusuna, beceri ve takım işbirliği anlayışına sahip olmalarını gerektirir. Bayrak değişimi yapacak sporcuların tekniğe uygun değişim yapmaları için birlikte uzun süre çalışmaları gerekmektedir.

Bayrak değiştirme alanı; 100 metrenin bitişinden sonraki 100 metre işaretinin 10 metre önü ile 10 metre gerisinde belirlenmiş 20 metrelik bölümdür. Bayrak sopasını alacak olan yarışmacı değiştirme alanının 10 metre gerisinden çıkış yapar. Hız alma koşusuyla birlikte 30 metrelik bir mesafe koşar. Sopayı alacak koşucu sopayı getirecek sporcunun belirlenen hız alma koşusu başlangıcına 7-8 metre yaklaşınca koşuya başlar. Genelde bu aralık iki sporcunun koşu hızına göre belirlenir.

*Koşucunun görevi, bayrak sopasının, değiştirme alanında hatasız bir şekilde alış verişini sağlamaktır. Bayrak sopasını alacak koşucular, sopayı getiren koşucuyu görecektir. Bu durumda gövdede öne doğru az bir eğilme olur. Sopayı getiren koşucunun değiştirme yapma zamanı arasında koşu hızında çok az düşme görülür. Bayrak sopasının iki yarışmacı arasında birbirine aktarılmasından önce her iki yarışmacının koşu ritmi birbirine eşit olmalıdır. Değişimde başarının sorumlusu alış yapan koşucudur.**

Merhaba,

Grup şirketlerimizin üst yönetiminde baharla gelen bayrak değişimi vesilesiyle, bayrağı teslim eden büyüklerimize, şirketimizi bugünlere taşıdıkları için teşekkürlerimizi dile getirip, bayrağı devralanlara, bir sprinter hızıyla koşacakları maraton koşusunda başarılar diliyorum. Run Forrest run!

Bahar sayımızın bir nebze gecikmesini, halef ve selef CEO'larımız, Sayın Erhan Öner ve Sayın Osman Birgili'nin kaleme aldıkları mesajlarına, yasal süreç içerisinde doğru zamanda yer verme isteğiyle açıklayabilirim.

Esra'nın bu sayı için ziyaret ettiği Ceyhan Çelik'in büyüme hikâyesi gerçekten de gıpta edilecek bir hikâyedir. Ama oradaki Tekfenlilerin sözlerini okuduğunuzda, mütevazı bir atölyeden dev bir fabrikaya evrilişin çok da şaşırtıcı olmadığını anlayacaksınız.

İstanbul'un da güçlü adayları arasında olduğu 2020 Yaz Olimpiyatları'nın seçim sürecinin dorukta olduğu bugünlerde (bir not olarak, Madrid ve Tokyo ile kapışan İstanbul'un hiç olmadığı kadar ciddi bir şansı olduğunu düşünüyorum) bizim de zamanla yarışan bir projemiz var: Bakû Olimpiyat Stadı. Stadın ilginç hikâyesini de, zamanında yetiştirmek için verilen olağanüstü çabayı da takdir etmemek zor.

Sanmayın ki T-Bülten'de Toros Tarım'ı ihmal ediyoruz. Asla! Türkiye'de ses getirecek ölçekte, çok değerli bir kurumsal sosyal sorumluluk projesinin ilk adımları atılıyor şu sıralar. Zamanı gelince, geniş bir şekilde bahsedeceğiz. Ayrıca sınırları aşacak bir gurur kaynağımızın da eli kulağında, bir sonraki sayıya inşallah.

İlgiyle, severek okumanız dileğiyle, sevgilerimle.

Dori Kiss Kalafat
dori@tefen.com.tr

* Kaynak: www.atletik.org

Osman Birgili

Erhan Öner

Tekfen'de bayrak değişimi

Erhan Öner'e göre iş hayatı, bitiş çizgisi olmayan bir bayrak yarışına benziyor. Bu yarışta bayrağı taşıyan kişi, zamanı geldiğinde bayrağı ardından gelen kişiye devrediyor. Geçtiğimiz günlerde Tekfen Holding CEO'luğu ve Tekfen İnşaat Genel Müdürlüğü pozisyonlarında yaşanan değişim de, işte böyle bir bayrak değişimine işaret ediyor.

7 Mayıs 2013 tarihli Tekfen Holding Olağan Genel Kurul Toplantısı sonrasında, Tekfen Holding CEO'luğu ve Tekfen İnşaat Genel Müdürlüğü görevlerinde bayrak değişimi oldu. Bu değişiklikle, 1969 yılından beri Tekfen Grubu bünyesinde çeşitli pozisyonlarda bulduktan sonra 2000 yılında CEO'luk görevini üstlenen Erhan Öner, görevini 1978 yılından bu yana Tekfen İnşaat'ta çeşitli pozisyonlarda bulunan ve en son Tekfen İnşaat Kıdemli Genel Müdür Yardımcılığı görevini sürdüren Osman Birgili'ye devretti. Erhan Öner, Tekfen Holding'deki görevini bundan böyle Başkanışman olarak sürdürecektir.

Erhan Öner: "Bizim lügatımızda emeklilik yoktur!"

Bundan 50 yıl önce, ODTÜ'de Makine Mühendisliği'nde okuduğum sırada burs alarak tanıştığım Tekfen'de, 1969 yılından bugüne 44 yıldır kesintisiz bir şekilde sürdürdüğüm çalışma hayatım artık yeni bir döneme giriyor. Neredeyse bir ömür denebilecek bu süre içinde, her zaman işini en iyi şekilde yapma ve Tekfen Grubu'na layık olma hedefiyle hareket eden herkes gibi ben de, beşinci viteste giden bir arabanın içinde yol aldım. Kimi zaman zor virajları aştığımız, kimi zaman olumsuz şartların etkisiyle arabayı yolda tutmakta zorlandığımız bu yolculukta, amacımız hep grubumuzu en iyi şekilde temsil etmek, en iyi yere getirmek oldu. Kurucu ortaklarımızın yönlendirmesi, güveni ve profesyonel yönetime verdiği destekle grubumuz bugün 10 ülkede, 17 binin üzerinde çalışanıyla, 4 milyar TL'nin üzerinde bir ciroya ve sürdürülebilir bir kârlılığa ulaştı. Yaklaşık 2,6 milyar TL piyasa değeri olan ve konsolide bazda hiç banka borcu olmayan Tekfen Grubu, sağlam finansal yapısı ve son derece iyi organize olmuş kurumsal yapısıyla, Türkiye'nin örnek alınan topluluklarından biri oldu. Önümüzdeki 3 yıl içinde, yaklaşık 1 milyar TL'yi bulacak yatırımlarla, bu olumlu tablonun pozitif yönde daha da gelişeceğine inanıyorum.

Bu gelişmeler, hiç şüphesiz başarılı bir ekip çalışmasının sonucudur. İş hayatı, bitiş çizgisi olmayan bir bayrak yarışına benziyor. Her yarışçı ancak, bayrağı en iyi şekilde taşıyıp bir sonraki ele emniyetli bir şekilde teslim ettiği zaman, görevini tamamlamış oluyor. Grubumuzun kurucu ortak-

ları bayrağı bize teslim ederken, aynı zamanda değerlerini, prensiplerini ve hedeflerini de teslim ettiler. Bize her bakımdan örnek olup, yol gösterdiler. Biz bu rehberlikle, aldığımız bayrağı en iyi şekilde taşımaya ve yükseltmeye gayret ettik.

Şimdi, bayrağı bir sonraki taşıyıcıya teslim etme noktasındayız. Rahmetli Necati Akçağlılar, eminim ki bir köşeden bizleri gururla izliyor ve belki de biraz buruk bir şekilde, "Erhan, bunu senden beklemezdim, bizim lügatımızda emeklilik yoktur!" diyor. Müsterih ol Necati Bey, bir yere gitmiyorum. Sadece vites küçültüp, bayrağı yine sizlerin, benden daha genç bir başka talebenize devrediyorum. Bir ağabey olarak, bir danışman olarak yine burada, ait olduğum yerdeyim. Bugünlere geldiğimiz hızda yolumuza devam edebilmek için yapmam gerekeni yapıyorum; bayrağı layıkıyla taşıyabileceğine inandığım bir kişiye teslim ediyorum.

Tekfen Grubu'nun kültürü içinde yetişmiş, grubun değerlerini özümsemiş ve bugüne kadarki çalışmalarıyla başarısını ortaya koymuş sevgili Osman Birgili'ye yeni görevinde başarılar diliyorum. Eminim o da, ilerlediğimiz yolda bayrağı daha da ileri taşıyacak ve kurumsal tarihimizde iz bırakacak önemli başarılarla imza atacaktır. Bugüne kadar görevimi en iyi şekilde yapmamda hep yanımda olan ve bugüne görevimi gönül rahatlığıyla teslim etmenin güven ortamını yaratan tüm mesai arkadaşlarıma en içten teşekkürlerimi sunuyorum.

Levent Kafkaslı

Ümit Özdemir

Diğer taraftan, Tekfen İnşaat'ta 1975 yılından itibaren çeşitli pozisyonlarda görev yaptıktan sonra 2000'de Tekfen Holding Taahhüt Grubundan Sorumlu Başkan Yardımcılığı ve Tekfen İnşaat Genel Müdürlüğü görevlerini üstlenen Ümit Özdemir, görevini 1990 yılından bu yana Tekfen İnşaat bünyesinde çeşitli pozisyonlarda bulunan ve en son Tekfen İnşaat Genel Müdür Yardımcısı olarak görev yapan Levent Kafkaslı'ya devretti. Bu değişiklikten sonra Ümit Öz-

demir, Tekfen Taahhüt Grubu şirketlerinden Tekfen İnşaat, Tekfen İmalat ve Tekfen Mühendislik'in Yönetim Kurulu Başkanlıklarını üstlendi.

Bayrak değişiminin Tekfen Grubu'na hayırlı olmasını diliyor, yöneticilerimize bugüne kadarki emekleri için teşekkür ederken yeni görevlerinde başarılar diliyoruz.

Osman Birgili: "Hayal etmesi güç bir gurur"

Neredeyse tam 35 yıl önce, merkezi şimdiki Tekfen Tower'ın olduğu yerdeki ampul fabrikası binasında, sıfır tecrübeyle Tekfen İnşaat'ta işe başlarken, ne şirketin bu kadar büyüyeceğini ne de günün birinde Tekfen Grubu'nun başına geçeceğimi doğrusu hayal bile edememiştim. Hep, "Günün birinde yöneticiler arasına mutlaka girerim," diyordum ama, bu kadarını beklemek o genç mühendis için düşünülemezdi doğrusu.

Klasik deyimle, bugün geriye baktığımda önümden geçen film şeridinde, o zamanki mütevazı ofisimiz, yine bir yeni mühendis arkadaşımın hazırladığımız ilk teklifin şirket içinde kahkahalarla karşılanması, buradan taşındığımız ve bir katına rahatlıkla sığdığımız Tatko binası, askere gidişim, askerlik esnasında 12 Eylül darbesinin olması, tekrar Tekfen'e dönüşüm, o zamanlar "dağbaşı" olarak tanımladığımız Ulus'a taşınmamız, ilk yurtdışı seyahatim olarak İran'a gidişim ve herhalde ayağımı iyi sürtmüşüm ki sonrasında dünyayı tanımama olanak sağlayan binlerce seyahat, Sovyet Bloku'nun yıkılması ve hemen ardından Almanya, Halle görevi (macerası diyeceğim ama çekiniyorum !!!), tekrar Türkiye, çok ağırlıklı olarak satışta çalışmam, unutulmaz anılarla Tekfen Holding'in halka arz sürecindeki road-show ve nihayetinde halka arz, damağımda çok güzel bir tat bırakan IPLOCA Başkanlığı ve bugüne gelişin renkli kareleri var.

Kuşkusuz bu sürede ailem de gelişti, genişledi. Yeni evli ve 9 aylık bir erkek çocuk babası olarak işe başladığımdan bu yana, aileye bir erkek çocuk daha ve büyük oğlumun kendi ailesini kurmasıyla harika bir gelin ve ailenin gün ışığı bir kız torun katıldı, mutluluğumuza mutluluklar eklendi.

Bu film şeridinde bana katkısı olan herkese teşekkür borçluyum, ama her zaman saygıyla andığım Necati Bey'in, Günay Bey'in ve Haldun Bey'in yerleri çok farklıdır. Hepsine gani gani rahmetler diliyorum. Ayrıca, Tekfen'de işe başladığım ilk gün ofisini paylaştığım ve kendisi şirketten ayrılan kadar yanımda ve arkamda durarak bana inanılmaz destek veren, çalıştıran, öğreten Mehmet Kösebay'dan söz etmemek olmaz. Keşke daha uzun yıllar birlikte çalışabilseydik.

Beni işe alan Erhan Bey'dir. O zamanlar genelde Haldun Bey'in imtihanından geçerek şirkete girilmiş. Benim bu adeti bir nevi by-pass etmiş gibi olmam Haldun Bey'in tabii ki dikkatinden kaçmadı ve bir gün benim yanımda bir başka adayı imtihandan geçirirken onun cevaplayamadığı bir soruyu dönüp bana sorarak bu küçük sorunu da ortadan kaldırdı. Bereket bilmişim...

40. yıl kitabını hazırlarken Erhan Bey'den, "Altında başka ağaçların da yetişmesine olanak veren bir ulu ağaç" olarak bahsetmiştim. Sanırım son gelişmeler ne kadar haklı olduğumu gösterdi.

Yeni görevimin gururunu yaşıyorum. Hem bu gururu yaşattıkları, hem de Tekfen'e katılan bir mühendisin günün birinde böyle bir noktaya gelebileceğini gösterdikleri için kurucu ortaklarımız Feyyaz Bey ve Nihat Bey'e, Holding Yönetim Kurulu üyelerine canı gönülden teşekkür ediyorum. Bunun ışığında da tüm genç arkadaşlara, bugün biraz eksikliğini hissettiğim sebat etmeleri konusunda bir tavsiyede bulunmak istiyorum.

Devraldığım sorumluluğun bilincindeyim. Şirketimizin bugünkü büyüklüğü, büyümeye yönelik çalışmalarımız ve bu büyümeyi sürdürülebilir kılmak ve yine bütün bunları sağlıklı bir mali yapıyla gerçekleştirmek, hedeflerim arasında olacaktır. Bu büyüme ve gelişmede en önemli varlığımız insan kaynağımızdır. Bugün çalıştırdıklarımızı ileride de çalıştırmaya devam etmek, gençleşmek ve iyi eğitilmiş kadrolarla bu sorumluluklarımızı yerine getirmek, önem vereceğim konular arasında olacaktır. Bütün bunların yanında işi Erhan Bey'den devralıyor olmak da işin cabası. Ama onun bildiğimiz şekilde hep yanımda, yanımda olacağından eminim.

İLK REKORU TEKFEN KIRACAK

Bakû Olimpiyat Stadı

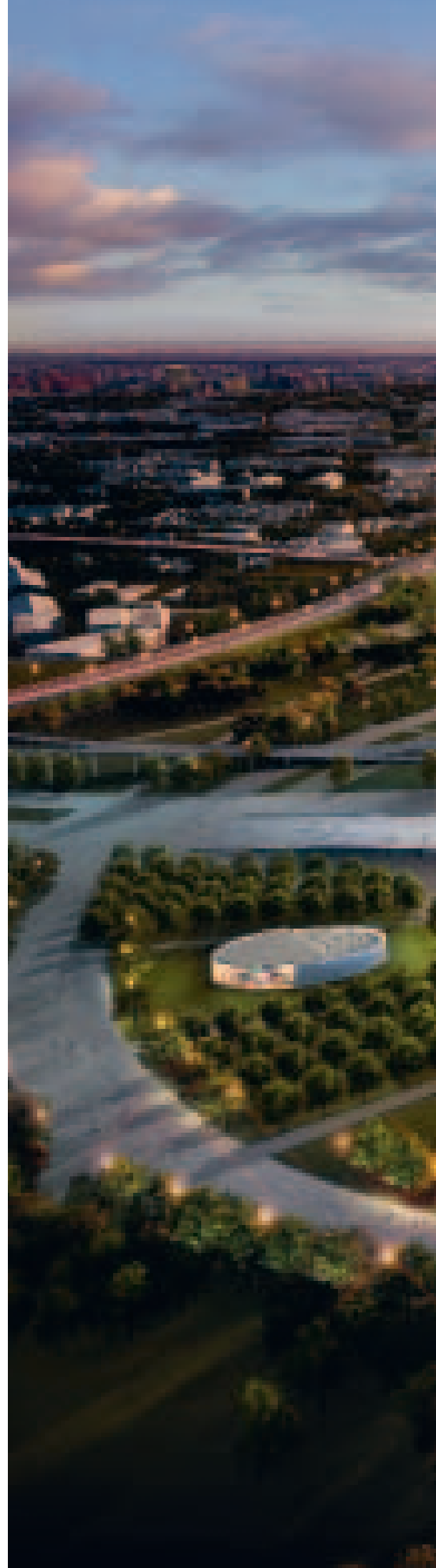
1996 yılından beri faaliyet gösterdiği Azerbaycan'da çok sayıda projeye imza atan Tekfen İnşaat, SOCAR Yönetim Binası'ndan sonra Bakû'daki ikinci üstyapı projesi olan Bakû Olimpiyat Stadı projesini portföyüne kattı. Yaklaşık 640 milyon ABD doları tutarındaki projenin 24 ay gibi rekor bir sürede tamamlanması planlanıyor.

■ 1996 yılından bu yana Azerbaycan'da çok sayıda proje gerçekleştiren Tekfen İnşaat, ülkedeki eserlerine yeni birini eklemeye hazırlanıyor. İlki 2015'te Azerbaycan'da düzenlenecek olan Avrupa Oyunları'na (European Games) ev sahipliği yapmaya hazırlanan Bakû Olimpiyat Stadı, Tekfen tarafından inşa edilecek. Oyunların açılış ve kapanış törenlerinin yapılacağı görkemli stat, modern Bakû'nun simgelerinden biri olacak.

Tekfen İnşaat ile Azerbaycan Devlet Petrol Şirketi SOCAR arasında 27 Şubat'ta imzalanan 640 milyon ABD doları tutarındaki sözleşmeye göre Tekfen, 68 bin seyirci kapasiteli Olimpiyat Stadı'nı 24 ay gibi iddialı bir sürede tamamlayacak. Tekfen'in genel projelendirme hizmetlerini de üstlendiği Olimpiyat Stadı, 496.000 m² toplam alan üzerinde 204.000 m² toplam kapalı inşaat alanından oluşuyor. Büyük Şor Gölü'nün yakınında inşa edilecek olan Olimpiyat Stadı'nda spor alanlarının yanında ticari alanlar ile engelli, genel kullanım, basın ve özel kullanıma ayrılmış CIP, VIP ve VVIP kısımları da yer alacak.

KÖKLERİNİ TARİHTEN ALAN TASARIM

Projenin tasarımında Bakû'nun iki önemli tarihi sembolü, Kız Kulesi ve Sheiki Khan Sarayı'ndan esinlenilmiş. Kız Kulesi'nin silindirik formu ile Sheiki Khan Sarayı'nın vitraylarındaki özgün desenler, modern mimarlık yorumuyla stadın dairesel yapısına esin kaynağı olmuş. "Azerbaycan" sözcüğü "Ateşin Muhafızı" anlamına geldiğinden, ülkenin sembollerinden biri olan alev şekli de, stadın dış cephesinde birbirini takip eden paralelkenar şeffaf katmanlarda yansımaları bulmuş. Aynı zamanda sonsuzluğu simgeleyen bu geometrik paneller iyi bir yalıtım sağlarken, gün ışığının geçişine de izin veriyor. Bu şeffaflık sayesinde, yapı projektörle aydınlatıldığında, tavandan ışık yayılıyormuş gibi bir görüntü oluşuyor. Böylece yapı, uzak mesafelerden dahi görülebiliyor.

GÖRKEMLİ BİR PROJE

Tekfen'in Azerbaycan'da "Design & Build" bazında yapımını üstlendiği Bakû Olimpiyat Stadı, Büyük Şor Gölü'nün yakınında inşa edilecek. 68 bin seyirci kapasiteli bu modern stat bittiği zaman ülkenin anıtsal yapılarından biri olacak.

TEKFEN'İN İKİNCİ STADI

Bakû Olimpiyat Stadı, İstanbul'daki Atatürk Olimpiyat Stadı'ndan sonra Tekfen'in bu alanda gerçekleştireceği ikinci proje olacak. Tekfen, uluslararası futbol şampiyonaları ve dünya atletizm şampiyonalarının yapılabileceği, IAAF, FIFA ve IOC şartlarını karşılayan 80 bin seyirci kapasitesine sahip Atatürk Olimpiyat Stadı'nı 2002 yılında Campenon Bernard SGE - SAE International ortak girişimiyle inşa etmişti. Teknolojik olarak birçok yeniliğin uygulanacağı Bakû Olimpiyat Stadı, Katar'ın ev sahipliğinde gerçekleşecek olan 2022 Dünya Kupası öncesinde Tekfen İnşaat için güçlü bir referans teşkil edecek.

2015 Avrupa Oyunları

Roma'da 2012 yılında düzenlenen Avrupa Olimpiyat Komitesi 41. Genel Kurulu'nda yapılan oylama sonucunda Bakû, 2015 yılında ilk kez düzenlenecek olan Avrupa Oyunları'na ev sahipliği yapma hakkını kazandı. 2015'ten sonra dört yılda bir düzenlenecek Avrupa Oyunları'nın 15 branşta yapılması planlanıyor.

Oyunlar için Bakû'nun seçilmiş olması Azerbaycan'da sevinçle karşılandı. Aynı zamanda Azerbaycan Milli Olimpiyat Komitesi başkanlığını yürüten Cumhurbaşkanı İlham Aliyev'in büyük destek verdiği oyunların en iyi şekilde yapılması Azerbaycan'da milli bir hedef olarak ele alınıyor. 24 ay gibi kısa bir süre içinde tamamlanması planlanan bu prestijli projenin Tekfen'e verilmiş olması da, şirketin ülkede sahip olduğu güvenilirliği gösteriyor.

MODERN AMA GELENEKSEL

Bakû Olimpiyat Stadı'nın mimarisi birçok bakımdan Azerbaycan tarihini ve kültürünü yansıtıyor. Stadın dairesel formu, başkent Bakû'daki Kız Kulesi'nin silindirik formunu anımsatıyor (üstte). Stadın dış cephesinde kullanılan panellerin formu ise ülkenin sembollerinden biri olan ateşten türetilmiş.

Buğdayın hikâyesi, insanın hikâyesidir

Toros Tarım'ın, tarımsal verimliliği artırmak için yurt çapında başlattığı Deneme Tarlaları projesi, buğdayın hikâyesini anlatan üç bölümlük bir belgesel oluyor.

■ Buğdaya değer veriyoruz, çünkü onun hikâyesi, insanlık tarihinin de dünü ve bugünü... Buğdaya değer veriyoruz, çünkü Anadolu, tarımın anavatanı. Buğdayın yaşadığımız topraklardaki öyküsü, yerleşik yaşamın tarihiyle yaşıt. Urfa-Göbeklitepe'de izleri bulunan tarihteki ilk buğday tarımından bu yana on binlerce yıl geçti ve pek çok şey değişti. Tek bir şey hariç: Ekmek hâlâ topraktan çıkıyor ve buğday kutsallığını koruyor. Yöntemler değişiyor, ama amaç aynı: Alın terine karşılık verim, verim kadar ekmek. Tüm insanlar için...

VERİMİ ARTIRMAK İÇİN ÖNCÜ BİR PROJE

İlk tarım faaliyetlerinin yapıldığı, ilk ekmeğin pişirildiği topraklarda, tarımı korumak hepimizin sorumluluğu. İşte bu nedenle Toros Tarım, 2011 yılında Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı işbirliğiyle Türkiye çapında öncü bir proje başlattı. Alanında bir ilk olacak Deneme Tarlaları projesi kapsamında, ülkemizin doğusundan batısına, kuzeyinden güneyine 20 ayrı ilçesinde buğday, 4 ilçesinde pamuk, 4 ilçesinde mısır ve 2 ilçesinde de ayçiçeği deneme uygulamaları projelendirildi. Uygulama masraflarını tamamen Toros Tarım'ın karşıladığı üretici tarlalarında, üretici şartları ile ger-

çekleştirilen doğru ve dengeli gübre kullanımı denemeleri, o günden bugüne Toros Tarım'ın 30 ziraat mühendisi ile Tarım Bakanlığı yetkililerinin gözetiminde başarıyla devam ediyor. Buğday tarımında elverişli iklim koşullarına rağmen yeterli verim alınmasının nedeni nedir? Aynı topraktan, farklı uygulamalarla, daha yüksek verim almak mümkün mü? Uzmanlar, deneme tarlalarında bu sorulara yanıt arıyor. Toros Tarım, bilimsel bilgiye ve Ar-Ge çalışmalarına dayanan vizyonunu, ülke tarımında verimi artırmak için çiftçiye sunuyor.

TEK ÜRÜN, ÜÇ BÖLGE, ÜÇ HİKÂYE...

Toros Tarım, bu çapta bir projenin yerel sınırları aşarak ulusal bir görünürlük kazanması amacıyla, buğday deneme tarlaları ve bu tarlaları işleyen üretici ailelerini mercek altına alan bir belgesel projesini de hayata geçirdi. Full HD kalitesindeki 35'er dakikalık 3 bölümlük belgesel, Aralık ayında İZ TV'de ve yerel kanallarda gösterime girecek.

Belgeselin bilimsel danışmanlığını Prof. Dr. Habil Çolakoğlu yapıyor. Belgesel serisi, "Buğdayın öyküsü, insanın öyküsüdür" fikrinden

yola çıkarak, tarlalarını deneme uygulamalarına açan üç buğday üreticisi ailenin yaşamına odaklanıyor: Tahıl ambarı Konya'nın Kadınhanı ilçesindeki Bulut Ailesi; bereket fişkıran Adana'nın Ceyhan ilçesi Çevretepe Köyü'ndeki Akıl Ailesi; ve İstanbul'un arka bahçesi Çatalca'daki Uğur Ailesi, evlerinin kapılarını belgesel ekibine açıyor. Buğdayın tohumdan sofraya uzanan serüveni, çiftçi ailelerinin buğdaya doğrudan bağlı yaşam öyküleriyle paralel olarak anlatılıyor.

Serinin her bölümü, buğday üretiminin üç önemli aşamasından birine odaklanıyor ve buğday takvimini izliyor: İlk bölümde toprağın hazırlanması ve ekim; ikinci bölümde gübreleme, sulama, ilaçlama ve yabancı ot mücadelesi; son bölümde ise hasat dönemi işleniyor. Tüm süreç, deneme tarlalarındaki uygulamaları takip eden genç bir ziraat mühendisinin gözünden aktarılıyor. Serinin anlatıcılığını üstlenen genç mühendis Tunç Karagöz, tohumdan hasada uzanan bu yolculukta, bir yandan üreticinin yoldaşı ve rehberi olurken, diğer yandan uzmanlarla görüşerek, tarladan örnekler alarak, verim tahminleri ve analizler yaparak, herkesin aklındaki soruyu araştırıyor: Bilimin yolu, çiftçinin kaderini değiştirebilecek mi?

İTÜ'lü mühendis adayları Tekfen şantiyesinde

İstanbul Teknik Üniversitesi Mühendislik Fakültesi öğrencilerinin kurduğu Mühendisliğe Hazırlık Kulübü (MHK), üyelerinin gerçek iş yaşamındaki çalışma koşullarını yerinde görmesi için her yıl şantiyelere geziler düzenliyor. Tekfen İnşaat, bu yılki gezisini Dubai, Abu Dabi ve Katar'a yapan kulübün ulaşım sponsoru oldu. Ayrıca öğrencileri Katar'daki şantiyesinde bir gün misafir eden North Road proje ekibi, gençlere şantiyede yapılan çalışmalar ve makine parkı hakkında da bilgi verdi.

Mühendisliğe Hazırlık Kulübü, mühendislik öğrencilerinin dış dünyayı daha iyi tanımaları amacıyla 1990 yılında İTÜ Rektörlüğü ve Mühendislik Fakültesi Dekanlığı'nın desteğiyle kuruldu. Üye sayısı 370 olan kulüpte öğrenciler aktif bir şekilde seminer, sohbet toplantıları ve gezi organizasyonlarına katılıyorlar. İlk teknik gezisini GAP'a yapan kulüp, ilk yurtdışı teknik gezisini ise 1994'te Danimarka'ya yapmış. Kulüp, şantiye gezileri yoluyla üyelerine, özellikle büyük firmaları yakından tanımak için iyi bir fırsat yaratıyor. Böylece, mühendislik öğrencileri şantiyeleri görüp, çalışma koşulları hakkında fikir sahibi oluyorlar.

Ziyaret sonrasında Tekfen şantiyesinde samimi bir aile ortamı bulduklarını dile getiren kulüp üyeleri, Katar'da böyle büyük bir projenin yapılmasının gurur verici olduğunu belirttiler. Türk müteahhitlik şirketlerinin yaptığı büyük işleri somut olarak görmenin çok farklı bir deneyim olduğunu ifade eden İnşaat Mühendisliği ikinci sınıf öğrencisi ve MHK Teknik Yetkinlik Sorumlusu Hasan Demir, Tekfen şantiyesinde karşılaştığı ortamdan duydukları memnuniyeti şu sözlerle dile getirdi:

"Tekfen'de gerçekten sıcak bir ortam var. İnsana çok büyük bir saygı olduğunu hissediyorsunuz. Tekfen'in çalışanlarına ne kadar değer verdiğini burada bizzat kendimiz görme şansına bulduk."

Eviniz, ofisiniz
ya da şantiyeniz
için en güzel
yaz çiçeklerinden
öneriler

Şimdi çiçek zamanı

■ Tekfen'in ilk günden beri vazgeçilmez değerlerinden biri olan "doğayı ve çalışanını koruma" ilkesi, grubun çalışanlarına en iyi çalışma ortamını sunma hedefiyle de örtüşüyor. Bugün Tekfen'in hangi tesisine/şantiyesine gitseniz, sizi hem çalışma, hem barınma, hem de çevre düzenlemesiyle örnek ortamlar karşılıyor. Mesela Katar'daki aile kampı... Havaalanından çıktıktan sonra boş, kurak, yeşillik adına sadece ufak çalılara ya da rengi solmuş birkaç palmiyeye rastlayabileceğiniz bir yolun ardından kampa yaklaştıkça, yeşil bir öbek dikkatinizi çekiyor. Burada gördüğünüz güller ve sardunyalılar, kendinizi Türkiye'nin herhangi bir sayfiye yerinde hissetmenizi sağlıyor. Ya da Fas... Khouribga ve deniz kıyısına yakın olan Jorf Kamplarının ikisinde de, odaları çepeçevre saran rengârenk güller, düzenli kesilen çimler ve altında akşamları oturup çay içilen sarmaşıklı çardaklar, insanların hem gözünü okşuyor, hem de ruhunu dinlendiriyor.

Aslında biraz zaman ayırarak, her mekânı bitki ve çiçeklerin yardımıyla bambaşka bir havaya kavuşturmak mümkün. İster evinizin balkonu olsun, ister ofisteki masanızın üstü, ister pencerenin önü, isterse şantiye ya da fabrikanın bahçesi. Toros Tarım Mersin İşletmesi'nin iki yıl önce başlattığı gül seferberliği, tümüyle gönüllü bir çaba olarak fabrikanın çevresini bir çiçek bahçesine döndürmüştü. Şimdi, çapayı ele almanın tam zamanı. Bırakın pembeden mora, sarıdan kırmızıya, dünyanın en güzel renklerini bir ressamın paleti gibi bahçelere taşıyan rengârenk yaz çiçekleri, ofisinizi, evinizi, şantiyenizi donatsın.

Bu sayıda sizin için, en gözde yaz çiçeklerinden oluşan küçük bir kılavuz hazırladık. İster tohumdan yetiştirerek, ister fide satın alarak bu çiçeklere sahip olabilirsiniz. Unutmayın, biraz bahçıvanlık için mutlaka esaslı bir bahçeye ve özel donanımlara ihtiyacınız yok. Küçük bir balkon ya da pencere önü bile biraz özenle çok şık hale gelebilir.

İçinde bulunduğumuz teknoloji çağında, doğayla temas halinde kalmanın bir yolunu bulmak her şeye rağmen mümkün. Bunun sihirli bir formülü yok. Tek gereken, biraz niyet, biraz vakit. Bütün gün ofiste çalışıyorsanız, masanıza bir küçük saksı çiçeği alıp koyun, onunla ilgilenin, ona bakın. Şantiyenin küçücük bir yerinde, bir çiçek tarhı yapmaya çalışın. Siz doğaya yönelidikçe, o da size cevap verecektir. Yeter ki sizden bir çağrı alsın.

JORF LASFAR KAMPINDAN YAZA MERHABA

Şantiyelerde kamp bölgesini yeşile büründürmek Tekfen'in geleneklerinde olan bir şey. Çevre düzenlemesine çiçek ilavesinin ne kadar güzel bir sonuç ortaya çıkardığını, Fas'taki Jorf Lasfar kampından gelen son fotoğraflarda görmek mümkün. Emeği geçen herkesin ellerine sağlık. Diğer bölgelerden de en kısa zamanda benzer görüntüler bekliyoruz.

GÜNEŞ SEVENLER

KADİFEÇİÇEĞİ

Zahmetsiz oluşu ve gösterişli çiçekleri nedeniyle sevilen bir yaz bitkisidir. Kadifenin bütün çeşitleri bol güneş sever. En dayanıklı mevsimlik bitkilerdendir. Tarhlara ve bordürlere çok yakışır. Hemen her yerde rahatlıkla yetişir. Aşırı sulama çiçek açmasını geciktirir. Solan çiçeklerin kesilmesi çiçeklenmeyi artırır. Fideleri 5-10 cm aralıklarla dikilir.

YILDIZÇİÇEĞİ (DALYA)

Yumru kökleri olan yıldızçiçeği havalar iyice ısınmadan topraktan çıkmaz. Bol sayıda ve erken çiçek açması için güneşli ve havadar ortamlara gereksinim duyar. Humuslu ve hafif tınlı topraklardan hoşlanır. Ortamını severse çiçekleri çok hızlı büyür. Saplarının kırılmaması için bir değneğe bağlanması yararlı olur. Olgunluğa eriştikten sonra haftada bir bolca sulanır.

ZINYA (KIRLIHANIMÇİÇEĞİ)

Zinyalar, bahçelerde yetiştirilmesi kolay ve bakımı zahmetsiz olan süs bitkilerindedir. Haziran başlarından ekim sonuna kadar sürekli çiçek verir. Suyu sever ve 30 cm ile 80 cm arası boylanır. Sıcak ve kurak havalarda bitki çiçek açtığı sürece bol bol sulanması gerekir. Mayıs ayı başlarında 15-30 cm aralıklarla dikilir.

KARANFİL

Karanfiller, 40-60 cm'ye kadar boylanabilen çokyıllık otsu bitkilerdir. Bahçelerdeki tarh ve bordürlere kayalık bahçelere çok yakışır. Ayrıca evlerde pencere önü ve balkonlarda da iyi gelişirler. Karanfiller bol güneşli ortamları; organik madde yönünden zengin, geçirgen ve alkalın toprakları sever. Mayıs ile kasım arası bol çiçek verirler.

ALYSSUM

Çiçek yataklarının değişmez çehresi olan alyssum, bal kokulu minik beyaz çiçekleriyle halı gibi yayılarak büyür. Canlı renkteki diğer çiçeklerle hoş bir armoni meydana getirir. Zemini çok kısa sürede örten ve hiç nazı olmayan bir çiçektir. Bol güneş ve aşırıya kaçmadan sulama yeterlidir. Yaz sonuna doğru fazlaca yayılıp çiçekleri azalınca makasla kırılır.

GAZANYA (KOYUNGÖZÜ)

Gazanyaların türüne göre 15-30 cm kadar boylanabilen papatyaya benzer ve gösterişli çiçekleri vardır. Bitki bu çiçeklerini ilkbahardan başlayarak sonbahara kadar güneşli havalarda açar. Çapı 15 cm genişliğe kadar büyüyen çiçekler gün batımından sabaha kadar kapalı kalır. Güneşli ve havadar ortamları; kumlu, killi, gevşek ve hafif toprakları sever. Makul düzeyde su ister.

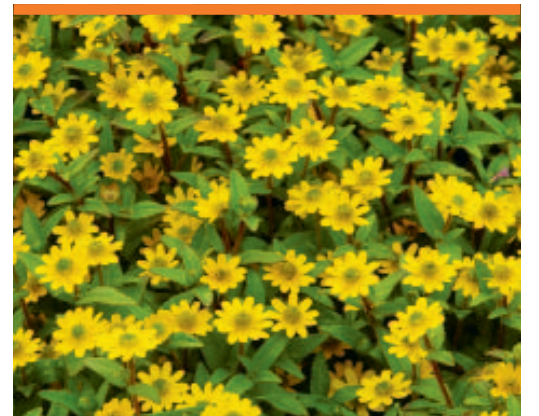
İPEKÇİÇEĞİ (KEDITIRNAĞI)

Beyaz, sarı, turuncu, pembe, kırmızı ve leylak renkli çiçekleriyle en sevilen bahçe bitkilerinden biridir. Çiçekleri gündüz açık güneş gidince ölür. Ertesi gün başka bir çiçek açar ve böylece bütün yaz boyunca çiçek verir. Çiçek tarhlarını süslediği gibi uzun saksılarda da çok güzel durur. Besin yönünden zayıf toprakları sever. Fazla sulama ve gübreleme istemez.

MİNEÇİÇEĞİ (YERMİNESİ)

Yayılcı mineler, güneşi ve suyu seven harika çiçeklerdir. Yıldız biçimli küçük çiçekleri salkımlar oluşturarak yaz başından sonbaharın ortalarına kadar açar ve bu haliyle çok şık bir toprak örtüsü olur. Bordürlerde ve yaya yolu kenarlarında, ayrıca pencere önü, balkon, veranda ve teraslara konulan saksılarda çok güzel durur. Fazla toprak ayırımı yapmaz. Orta ve az nem ihtiyacı vardır.

SANVİTALYA

Süper bir yer örtücü bitki olan sanvitalya ilkbahardan kısa kadar sürekli minik sarı çiçekler vererek her tarafa yayılır. Ayrıca bahçe sınırları ve kayalık bahçelerde çok güzel durur. Sanvitalya bitkisi bol güneşli ortamları ve geçirgen hafif toprakları sever. Üretimi kolay ve bakımı pek zahmetsiz olan süs bitkilerindedir. Toprak tırmıkla düzeltildikten sonra 15 cm aralıklarla dikilir.

YARI GÖLGE SEVENLER

SARDUNYA

Sardunyalar iri ve gösterişli çiçekleriyle bahçelerde ve pencere önlerinde en çok tercih edilen bitkilerin başında gelir. Dünyanın pek çok yerinde sevilerek yetiştirilir. İlkbaharın sonlarında başlayıp yaz sonuna kadar göz alıcı çiçekler verir. Çiçekli oldukları dönemlerde bolca sulanmaları gerekir. Çiçek açmalarını teşvik etmek üzere solan çiçekleri ayıklamak gerekir.

PETUNYA (KAHKAHAÇİÇEĞİ)

Katmerli petunyalar genellikle kokulu ve düz türlerine oranla daha dayanıklıdır. Çiçek tarhlarında olduğu gibi pencere önlerinde ve balkonlarda, sarkan sepet saksılarda çok güzel, benzersiz bir görüntü oluştururlar. Makul düzeyde sulanan bitkinin yazın çiçek açtığı dönemlerde bol bol sulanması gerekir. İyi gübrelenmiş, kum ve kil karışımı gevşek toprakları sever.

BEGONYA

Her evin, her bahçenin olmazsa olmazı olan begonya nazik bir bitkidir. Begonyalar küçük köklü çiçekler olduğu için önce minik saksılarda yetiştirilir. Özellikle sabah güneşinden hoşlanır. Suyu sevmekle birlikte yaprakların ıslatılmaması önemlidir. Başka bitkilerle temas etmeyi ve rüzgârı sevmeyi için genellikle tek başına ve hava akımının olmadığı yerlere dikilmelidir.

CAMGÜZELİ

Camgüzeli bitkisi yaz boyunca beyaz, mor, pembe, kırmızı, mercan ve şarabi renkte bolca açar. Bahçelerde tarhlara, bordürlere ve çiçek gruplarının kenarlarına çok yakışır. Ayrıca evlerde pencere önü ve balkonlar için de uygundur. Fideleri havalarda ısındığında şaşkırtmalı bir şekilde 25-35 cm aralıklarla dikilir. Aydınlık ve havadar ortamları, organik olarak zengin ve nemli toprağı sever.

ORTANCA

Ortanca, kocaman mavi, pembe ve eflatun çiçekleriyle bahçelerin en göz alıcı ve vazgeçilmez bitkisidir. Aşırı soğuk ve aşırı sıcaklardan hoşlanmaz. Rüzgârdan da kolayca etkilendiği için duvar dipleri tercih edilmelidir. Normal şartlarda haziran ortasından sonra çiçeklenir ve ağustos sonuna kadar çiçekleri sırayla açar. Yazın haftada en az iki kere sulanması gerekir.

ATEŞÇİÇEĞİ

Şifalı etkileriyle çok yakından tanıdığımız adaçayının yakın akrabası olan ateşçiçeği, yaz başından sonbahara kadar sürekli açan parlak kırmızı renkli gösterişli çiçek salkımlarıyla bulunduğu yere canlılık katar. Özellikle alyssumla birbirlerine çok yakışırlar. Besince zengin, nemli ve geçirgen toprağı sever. Toprak ısındığında 30'ar santim aralık bırakılarak şaşkırtmalı dikilir.

Gülün yeri ayrı

Genel olarak bahçe peysajının vazgeçilmezi olan gül, hemen her ortama uygun yüzlerce türden oluşur. Dayanıklı, bakımı kolay, uzun ömürlü ve aylarca çiçek verdiği için ekonomik bir bitki olan gül her ortamda yetiştirilebilir, yeter ki fidanın dikileceği çevreye en uygun tür seçilsin. Bodur çitler için küçük çiçekli demetler halinde açan ve yayılan peyzaj güllerini; yüksek çitler için büyük çiçekli çalı güllerini; duvar veya kameyeleri kaplamak için tırmanıcı gülleri seçebilirsiniz. Balkon veya teraslarda, toprağı en az 40 cm derinliğinde olmak koşuluyla, gül fidanlarını saksıda da yetiştirebilirsiniz. Nisan ayından ekime kadar temin edilebilen yapraklı fidanlar köklendirilmiş olduğundan kolayca dikilebilir. Güller, her tip toprağa uyum sağlayabilirler. Çoğunlukla güneşi, bazı türler ise hafif gölgelik alanları severler.

Gül fidanını dikmek için:

- 1) Dikim yapacağınız yerde eni, boyu ve derinliği 30-40 cm olan bir çukuru açın. Kökleri, çukura rahatça sığmalıdır.
- 2) Hazırladığınız toprak ve gübre karışımını çukurun dibine yerleştirin.
- 3) Dikime hazır fidanların kök uçları ve dalları budanmalıdır. Köklerin üçte birini, dalların ise 20 cm'den fazlasını budayın.
- 4) Dikime hazır fidanların köklerini taze gübre, killi toprak ve sudan oluşan bula maca batırın. Bu işlem, fidanın tutmasını kolaylaştıracaktır. Yapraklı fidanları, kök toprağının ıslanması ve köklerin uyanması için suda bekletin.
- 5) Fidanı, aşırı noktası hafif toprak içinde kalacak şekilde çukura yerleştirin.
- 6) Köklerin tutmasını kolaylaştırmak için toprağı bastırarak sıkıştırın ve bol su verin.
- 7) İlkbaharda, fidanın dibinde yabancı otların büyümesini önlemek için 5 cm kalınlığında çam ağacı kabuğundan bir örtü oluşturun.
- 8) Sonbaharda, dona karşı korumak için fidanın dibinde ve aşırı noktasını örten, yaklaşık 15 cm yüksekliğinde bir toprak yığını oluşturun. Bu yığın, don mevsiminin sonunda kaldırılmalıdır.

Fideleri dikerken, demetler halinde açan gülleri 30-35 cm; büyük çiçek açan gülleri 40-45 cm; peyzaj güllerini 50-100 cm; tırmanıcı gülleri ise 1-2 metre aralıklarla dikişebilirsiniz.

Dalgıçlık, Ümit Özdemir'in sayısız hobisinden biri. 20 yılı aşkın bir süredir bu sporu yapan Ümit Özdemir, bugüne kadar 200'ün üzerinde dalış gerçekleştirmiş. Dünyanın çeşitli yerlerinde dalan Özdemir'in gözdesi Maldivler.

BİLİNMEYEN YÖNLERİYLE ÜMİT ÖZDEMİR

Bir hayatın içinde on hayat

Bu sayımızda, yoğun iş temposuna rağmen çok aktif bir sosyal yaşantısı olan Ümit Özdemir'le, şarap şövalyeliğinden müzik tutkusuna, Galatasaray Divan Kurulu üyeliğinden sualtı maceralarına, deniz kabuğu koleksiyonundan astronomi merakına uzanan renkli bir söyleşi gerçekleştirdik. Yakından tanıdığımızı zannettiğimiz Ümit Bey'in meğer ne kadar da çok bilmediğimiz yönü varmış! Kendi keyifli anlatımıyla, işte Ümit Özdemir'in hayatından kesitler...

Önce işle başlayalım derseniz. Tekfen'le nasıl tanıştınız?

1960 yılında Galatasaray Lisesi'ne girdim, 1969'da da mezun oldum. Ardından Teknik Üniversite'ye gittim, 1974'te de oradan mezun oldum. 1975 yılının Şubat ayında aynı üniversitede yüksek lisansımı tamamladım. Sonra Zemin Mekaniği Kürsüsü'nde asistan olarak göreve başladım. İki ay kadro bekledim, ama kadro filan gelmedi. Rahmetli Haldun (Erktin) Bey'in Fazıl Kip isminde bir mü-

hendis arkadaşı vardı. "Tekfen adam arıyor. Gitmek ister misin?" dedi. Kalktım, gittim. Haldun Bey beni bir imtihan etti. İnanılmaz sorular sordu. Gerçekten çok donanımlı ve mükemmel bir mühendisti. Sınavı geçtim ve 21 Mayıs 1975'te Tekfen'de işe başladım. Bu sene 38 doldu, 39'a adım attım. Hiç ara vermedim, hep Tekfen'de çalıştım. Tekfen'e girmek o zaman hakikaten zordu. Sadece çok iyi mühendisleri alıyordu. O sınavı geçecek adam azdır. Haldun Bey bizi bizzat yazılı sı-

nava tabi tuttu. O yıllarda üniversitelerin sayısı çok azdı. Ama daha donanımlı mühendisler yetişiyordu.

Ben 1968 yılında Galatasaray Lisesi'nin son sınıfındayken, dersleri zayıf olan öğrencilere özel ders veriyordum. Bu iş, ben Tekfen'de çalışmaya başladıktan sonra da, ta 1982 yılında Suudi Arabistan'a proje müdürü olarak gittiğim zamana kadar sürdü. Yaklaşık 13 sene öğrencilere Fransızca ve Türkçe matematik, fizik ve kimya dersi verdim; aranan bir hoca

idim. Bu sayede hem çok geniş bir çevrem oldu, hem de epeyce kazançlı bir işti.

Şarap merakınız ne zaman başladı?

Galatasaray Lisesi'nde ikinci sınıfta okurken, 1967 yılında, bir Fransızca kompozisyon yarışmasını kazandım. İstanbul Lions Kulübü, yarışmayı kazananları, tüm masraflarını karşılayarak üç aylığına Fransa'ya gönderiyordu. 18 yaşındaydım, ilk kez Fransa'ya gittim. Üç ay bizi gezdirdiler. La Baule diye bir yere gittik, Atlas Okyanusu kıyısında. Ben oraya gi-

derken annem demişti ki, "Oğlum sakın içki içme! Deniz kabuğu da yeme! Onlar dinen mekruh." Gittiğimiz okulda yemek saatleri dört kişilik masalarda oturuyoruz. Her masanın başında kocaman bir öbek karides, yanında da koca bir öbek enginar. Enginarın kabuğunu zeytinyağının içine batırıp yiyorlar. Herkes benim masaya oturmak istiyor, çünkü karideslere dokunmuyorum. Ama sonunda bir gün nedir bu karides, bir tadayım dedim. Bir yedim, bir daha da bırakmadım. Her yemekte şarap da var. Bir içmedik, iki içmedik...

ŞARAPLAR DOĞRU YILLANMIŞSA GÜZELLEŞİR

Ümit Özdemir'in kavında bin şişe civarında şarap var. Bu özel odada ısı ve nem kontrolü mevcut. Şaraplar burada en ideal koşullarda saklanıyor.

İlk Pétrus deneyimi

Galiba 2002 yılıydı, Osman (Birgili) ve Erhan (Öner) Beylerle beraber bizim Umman'daki temsilcimiz Şeyh Zawawi'yi görmeye gittik. Zawawi de bizi villasında öğle yemeğine davet etti. Villa dediğimiz saray yavrusu. Kristal bir masada ağırladı bizi. Biz üç kişiyiz, Zawawi, bir de müdürleri var. Her birimizin başında birer fraklı garson bekliyor. Şarap konusu açılınca ben ukalalık ettim, onu içelim, bunu içelim dedim. Zawawi durdurdu beni, "Bir dakika. Albümümü getirin," dedi. İki koca fotoğraf albümü geldi. Beyaz ve kırmızı olarak ikiye ayırmış şarapları. Katalogda 10 bin şarap var en azından. Dedi ki "İlk yemekle Chassagne Monrached gider." Güzel bir beyaz şarap. Sonra Pétrus lafı edildi. Ben o zamana kadar hiç Pétrus görmemişim. Merak ettim. Ellerini çırdı, "Getirin Pétrus," dedi adamlarına. Bir tane 1,5 litrelik Pétrus Magnum getirdiler. Ben elime aldım, bakıyorum Pétrus'a. Gerildi adam. "Bir dakika! Durl!" dedi, "Çalkalama şarabı!" Erhan Beyler de gülüyor arkadan. O zaman Zawawi'de 50-60 şişe Pétrus vardı. Servet yani. Ama Pétrus açmadı bize, başka şeyler açtı. Müzik çalıyor bir yandan. Erhan Bey, "Ne kadar güzel müzik. Bu plakları nereden alıyorsunuz?" dedi. "This is not a recording. These are my own musicians," ("Bu plak değil, benim müzisyenlerim") dedi Zawawi. Ellerini çırdı, 8-9 Çinli kadın çıktı meydana.

Ondan sonra devamlı şarap içmeye başladık. Üç ayın sonunda geldim, evde sofraya oturduk. "Anne, şarap alır mısın?" Annem ağlamaklı oldu tabii. Oğlu gitti elden!

Demek başlangıcı böyle oldu. Peki bugün neler yapıyorsunuz?

Şarapla ilgili mümkün olduğu kadar çok bilgi edinmeye çalışıyorum, ama şarap dipsiz bir kuyu. Çok engin bir konu. Şaraba ilgi duyan kişiler olarak bir derneğimiz var, Şarap Dostları Derneği adında. Ben 1994 yılında üye oldum. Şu anda "Şarap Şövalyesi" unvanını taşıyorum. Her ay bir ülkeye veya bölgeye ait şarapları tadıyoruz, not veriyoruz. Bazen kör tadım oluyor, bazen açık tadım oluyor. 100 kişilik bir kulüp burası. Senede iki kez gezilerimiz, üç kez de balomuz oluyor. Bağbozumu balosu, asma çiçeği balosu ve yılbaşı balosu. Hakikaten çok elit, çok kaliteli insanlardan oluşan bir grup. Benim çok keyif aldığım bir grup. Ailecek de birçok kişiyle görüşüyoruz.

Ne tür şarapların tadımını yapıyorsunuz?

Bizim Şarap Dostları Derneği'ndekiler kırmızıdır. Beyaz şarap içenlere gazoz içiyor muamelesi yaparlar. Bir de bordo şarabını tercih ederler. Ben bordo pek sevmiyorum, daha çok Avustralya, Güney Amerika, İtalyan şaraplarını; kokulu, gövdeli şarapları seviyorum.

İyi bir şaraptan ne beklenir?

Aslında bu sübjektif bir konu. Benim için ortam meselesi. Dostlarınızla olduğunuz zaman, ortam güzel olduğu zaman, yanında iyi bir yemek olduğu zaman, hava güzel olduğu zaman değişiyor şaraptan aldığımız tat. Ayrıca birine çok güzel gelen bir şarap, başkasına güzel gelmeyebilir. Kişiye göre zevkler de değişiyor. Tabii dünyada şarap cinsleri belli. Esas kırmızı şarap deyince, 7-8 çeşidi var. Merlot, Cabernet Sauvignon, Cabernet Franc, vs. Beyazlardan da meşhur Sauvignon Blanc, Chardonnay, Riesling, Gewürztraminer gibi şaraplar var. Belirli asma cinsleri var, bir de onlardan türeyenler var. Kırmızılarda iki, beyazlarda iki olmak üzere esas dört önemli çeşit var bilmeniz gereken: Cabernet ile Merlot ve Chardonnay ile Sauvignon Blanc. Çeşitli ülkelerde de kendi yörelerine göre önemli şaraplar var. Mesela, İtalyanların Sangiovese diye bir üzümleri var. Montepulciano gibi gövdeli şaraplar o üzümden yapıyor, Toskana bölgesinin şarapları.

Şarabı bu kadar komplike yapan nedir?

Şarap yaşayan bir şey. Her sene gelişiyor veya kötüleşiyor. Şarap bir de büyük ölçüde iklime ve toprağa bağlı. Aynı üzüm asmasını bir yere dikiyorsunuz, hiçbir şey olmuyor. Başka bir yere dikiyorsunuz bambaşka bir tat alıyorsunuz. Şarabın komplike bir konu olmasının sebebi bu. Şarap yapmak bir zanaat. Basit bir

prosedür, ama bu basit prosedürün de incelikleri var. Bir defa üzümün iyi olması lazım. O olmazsa istediğin kadar uğraş, istediğin kadar süsle, hiçbir sonuç elde edemezsiniz.

Sizin büyük bir şarap kavınız var. Kaç şişe şarabınız var şu anda?

Şu anda toplam bin şişe civarında şarabım var. Ama artık almıyorum. Yeni şarap almaya elim varmıyor. Çünkü, şarap ölen bir şey. İçmezseniz, belli bir süre sonra gidiyor. Geçen gün evde bir davet verdik. Gözüm gibi baktığım, özenle sakladığım şaraplarım vardı, 92'ler, 93'ler. Gevrey Chambertin diye çok güzel bir şarap vardır, Bourgogne bölgesinden. Ben o şarabı çok severim. Fransızların bir sözü var, krallar hep o şarabı içmiş. Açtık, bozuk çıktı şaraplar. Dikkatli şartlarda muhafaza edilmiş olmasına rağmen bozulmuşlar. O yüzden şarabı zamanında tüketmek lazım. Tüketirken de iyi bir ortam olması lazım. Bir vesile olması lazım. Normal şartlarda, eşimle oturup da bugün bir şarap açalım demeyiz aslında. Ben, bir dostum gelsin, şarabın zevkini onunla paylaşayım isterim. Çünkü sosyal bir içecektir şarap.

Alacağınız şarapları nasıl seçiyorsunuz?

Bir yerde, bir davette bir şarap içiyorsunuz. Hoşunuza gidiyor, o şarabı buluyorsunuz. Veya tadımda beğendiğiniz şarabı alıyorsunuz. Tabii bin şişe şarap ancak 20-25 senede birikiyor.

Şarap konusunda daha yeni olanlara hangi şarapları önerebilirsiniz?

Güzel Türk şarapları var. Signium ve Alçitepe şarapları hakikaten üstün nitelikli şaraplar. Özellikle Alçitepe çok rafine bir şarap, 150 lira mertebesinde. Signium, zannediyorum 80 lira olmalı. Bu iki şarabı tavsiye ederim. Keyifle içeceklerini düşünüyorum.

Yemek konusunda da gurme diyebilir miyiz sizin için?

Ben kendimi pek gurme saymıyorum. Fransızcada iki kelime var, "gourmet" ve "gourmand." Gourmand, obur demek. Gourmet de yemekten anlayan demek. Ben ikisinin ortasında hissediyorum kendimi. Çok ince bir ağız tadım yok. 11 yaşımdan 23 yaşına kadar, 12 sene yatılı okulda okudum, okulda her şeyi yedik. 8 sene öğrencilik, 5 sene de öğretmen yardımcılığı yaptım. Dolayısıyla yemek seçiciliğim yoktur, ama yine de yöresel tatlara daha çok ilgi duyuyorum.

Bir müzik tutkunu olduğunuzu biliyoruz.

Ben ilk müzik setimi 33 yaşımdayken edindim. Suudi Arabistan'da iki sene proje müdürlüğü yapıp döndükten sonra elim biraz para tuttu ve kendime Dual marka bir pikap aldım. Ardından da 45'likler, 33'lükler almaya başladım ve klasik müziğe merak saldım. Şirkette de klasik müzik konusunda beni bilgilendirecek, cesaretlendirecek bir arkadaşım vardı, Habibullah Seraj. On sene zarfında, klasik müzikte yoğun bir bilgi birikimim oluştu. Daha sonra da ope-
raya merak saldım. Eşim Ayfer'le mutlaka senede bir veya iki kere yurtdışında bir festivale veya bir opera temsiline gideriz. Şimdi biraz daha azaldı. Ama eskiden daha yoğun-
du. Mesela, beş sene üst üste Salzburg Festivali'ne gittik. Sonra Verona'ya geçiyorduk. Bütün büyük eserleri orada seyrettik. Kendim de hafifçe opera söylemeye başladım. Büyük operaların ço-

EŞSİZ BİR KLASİK

Ümit Özdemir, kendi deyimiyle bir "La traviata hastası." Bu eşsiz klasiği bugüne kadar dünyanın değişik yerlerinde en az dokuz kez seyreden Özdemir, Pavarotti'nin 1986 yılında kaydettiği yorumunu mükemmel buluyor.

ğunu bilirim, iyi anlarım. *La traviata* hastasıyım diyebilirim. Dünyanın değişik yerlerinde en az dokuz kere *La traviata*'yı seyrettim. Şarkılarını ezbere bilirim. Bende 1986 yılında Londra Senfoni Orkestrası'yla Pavarotti'nin kaydettiği bir yorumu var. Onu dinlediğin zaman, başka *La traviata* dinleyemiyorsun. O disk bozulursa diye üç tane aldım, yedekledim.

Diğer tercihleriniz neler?

Yeni klasiklerden pek anlamıyorum. Ben daha çok romantik klasikleri dinliyorum. Mesela, Offenbach'ı çok severim. *Gaité Parisienne* ve *La belle Hélène* diye bir opereti var, ki en sevdiğim ve beğendiğim operetlerden biridir. *La belle Hélène*'i seyretmek için Paris'e gittik Ayfer'le beraber, ama maalesef hayal kırıklığına uğradık. Çünkü *La belle Hélène*, MÖ 1000 yılında Truva'da geçen bir öykü, ama sanki çağdaş Yunanistan'da geçen bir eser gibi sahnelemişler. İnsanlar mayolarla dolaşıyorlar, dekorlar yepyeni. Ben sevmedim. Bir de çok enteresan bir şey oldu. Son sahnede baş sopranonun sesi kısıldı. Yedek birini getirdiler. O yedek, kolonun gerisinden söylüyor, diğeri de ağzını oynatıyordu. Oyunu öyle bitirdiler. Biz Anadolu'nun bağrında büyüdük, ama diyorum ki ben herhalde İtalya'da doğsaydım, imkân sağlansaydı, mutlaka müzik eğitimi alır ve hayatımda müzikle ilgili bir şey yapardım. Klasik Batı Müziği yanında Türk Sanat Müziğini de severim. Usul ve nota bilmediğim halde birçok Türk Sanat Müziği eserinin sözlerini ezbere bilir ve söylerim.

Daha önce duymadığımız başka şaşırtıcı özellikleriniz de var mı?

Bende çok önemli bir deniz kabuğu koleksiyonu var. Aşağı yukarı 400 parça civarında. Hem kendi çıkardığım, hem de dünyanın çeşitli yer-

lerinden aldığım deniz kabukları var koleksiyonumda. Deniz kabuğu merakı esas scuba diving'den geliyor. 1992'de dalış lisansı aldım. O günden bugüne, her sene bir hafta yazın, bir hafta kışın dalış yapıyorum. Aşağı yukarı 10 kere Maldivler'e gittim. Bir kere Mauritius'a gittim, bir kere de Seyşeller'e. Maldivler, diğerleriyle karşılaştırıldığında başka bir yer. Dünya cenneti. Hayatta bir kere olsun görülmesi gereken bir yer. Oraya gittiğim zaman elimden geldiğince dalıyorum. Oğluma da dalış lisansı aldık. O beni geçti şimdi. Çok iyi bir dalgıç oldu. Kızım da dalıyor, damadım da. Hep beraber dalıyoruz. Enteresan bir şey. Büyük köpekbalıklarını, Barracuda'ları falan görüyorsunuz. Büyük de bir zevk. Neden? Dünyanın yüzde 78'i su. Daldığımızda o yüzde 78'in bir kısmını, kimsenin görmediği şeyleri görüyorsunuz. Benimki sportif dalış tabii. Keyif için yapıyorum aslında. Bir de bu kiloya uygun bir spor. Çünkü suyun içinde ağırlıksız bir ortamsınız. Bugüne kadar 200'e yakın dalış gerçekleştirdim. İyi bir sayı. Allah izin verirse devam edeceğim. 75-80 yaşında dalan insanlar gördüm Maldiv'de. Dikkatli yapılırsa ve abartılmazsa tehlikeli bir spor değil. Kurallara uyacaksın, bilinçli yapacaksın. Ben herkese dalışı tavsiye ediyorum. Elimden geldiğince de dalmaya devam edeceğim.

Geniş bir kütüphaneniz olduğunu duyduk..

Kitaba çok meraklıyım. Eskiden her hafta bir kitap okumak gibi bir hedefim vardı. Şimdi tabii yapamıyorum. Biraz üşengeç mi olduk nedir! 3-4 bin civarında kitabım var. Daha çok bilimkurgu kitapları, teknik kitapları okumayı seviyorum. Dinler tarihine çok meraklıyım. Museviliği, İslam tarihini çok okudum... Hıristiyanlığı da iyi biliyorum, bu konuda çok

okudum. Ama bana göre iki tane evrensel mucize var... Biri DNA şifresi, canlılar için. Cansız maddeler için de Mendeleev Tablosu. Bütün kainatı oluşturan 102+ elementi yaratmış Tanrı. Atomu yaratmış. Hayran olmamak mümkün değil! Kimya bilen, fizik bilen, astronomi, tıp bilen bir insanın bu tanrısal düzene hayran olmaması mümkün değil.

Bilinmeyen yönlerimden biri de astronomi merakım. Bir büyük teleskopum var. 22 santim çaplı, güçlü bir teleskop. Fakat İstanbul'da hem çok ışık var, hem çok toz. Ben bu teleskopla Andromeda Galaksisi'ni görebilmek için çok uğraştım. Görülmüyor. Bodrum'da mavi yolculuk sırasında ıssız bir koydaydık, 7 sene önce. Teknede yatıyorum. Kaptanın dürbünü aldım, tam oraya doğru baktım, şak diye gördüm galaksiyi. Dürbünle! Bize en yakın olan galaksidir Andromeda. Epey bir astronomi bilgim vardır. Ama tüfek icat oldu, mertlik bozuldu derler ya! Yeni bir bilgisayar programı çıktı, Starry Night. Amerika'dan getiriyorsunuz, bilgisayara yüklüyorsunuz. Sonra da programa diyorsunuz ki, "Ben 1966 yılında, Bodrum'daki gökyüzünü görmek istiyorum." Tarihi giriyorsun, Bodrum'un koordinatlarını giriyorsun, pat diye gösteriyor. Şu andaki gökyüzünü iste, en ince ayrıntısına kadar görebilirsin.

Galatasaray Kulübü'ndeki çalışmalarınız nasıl gidiyor?

Galatasaraylılık liseden geliyor. Ayrıca lisede spor yaptım, okul takımının kalecisiydim. Spora İstanbul Teknik Üniversitesi'nde de devam ettim. İnşaat Fakültesi'nin kaleciliğini yaptığım dönemde şampiyon olduk. Uzun yıllar kalecilğe halı saha maçlarında da devam ettim. En son 2000 yılında Olimpiyat Stadi

Sualtında şov

Bundan 3-4 sene önce çocuklarla beraber yine Maldivler'e dalmaya gittik. Bizi Manta Point diye bir yere götürdüler. Mantalar, aşağı yukarı 4,5-5 metre kanat açıklığı olan balıklar. Gidiyorsunuz, 10-15 metre derinlikte oturup bekliyorsunuz. Bir süre sonra mantalar, 20 santim üstünüzden geçmeye başlıyor. İnanılmaz büyük bir hayvan, ama son derece uysal. Dolanıyor orada. Şov yapıyor resmen. Ondan sonra da uzaklaşıp gidiyor. Birkaç kere manta turuna gittik. Bir gün yine manta seyrederken oğlum bir şeye işaret etti, "Dikkat et!" dedi. "Stonefish" diye bir balık var. Seni sokarsa, yarım saat içinde bir yere yetiştirilemezsen ölüyorsun. Çok zehirli ve aynen bir kayaya benziyor; görmek çok zor. Ben görmedim, oğlum görüp uyardı beni.

bitiminde Türk ve Fransız mühendisler arasında staddaki ilk maçı oynadık. Kaleci bendim, topa plonjon yapıp yere düşünce kaldırmak için iki kişi yardıma geldi, o zaman bu meraktan vaz geçtim.

Şu anda Divan Kurulu Üyesiyim, kulübün iki kuruluşunda da yönetim kurulu üyesiyim. Galatasaray'da çatıda bir dernek var, Galatasaray Kulübü Spor Derneği. Derneğin yönetim kurulu üyesi olmak istemedim, çok teklif ettikleri halde. Hatta bir keresinde Erhan Bey'e de danıştım. O da bana şöyle söyledi, "Paran çoksa, aklın yoksa, vaktin çoksa yönetim kurulu üyesi ol." Söyledikleri doğruduydu. Neyse ki şimdi yeni UEFA kurallarıyla yöneticilerin kulübe para vermesi yasaklandı. Bu çatı derneğin altında Galatasaray Sportif A.Ş. adlı şirket var. Ben o şirketin bağımsız yönetim kurulu üyesiyim, ki çok önemli bir görev. Esas para kaynağı Sportif A.Ş. Çünkü, sponsorluklar, stat gelirleri, her şey orada. Bir de Gayrimenkul A.Ş. diye bir şirket var, çatı şirkete bağlı. Bu şirkette de yönetim kurulu üyesiyim. Kulübün bütün gayrimenkullerini idare eden kadroya danışmanlık yapıyorum.

Galatasaray Üniversitesi'nin yakınlarda yanan binasıyla ilgili çalışmalarda da yer alıyorsunuz bildiğimiz kadarıyla.

Evet. Hem akademisyenler, hem işadamlarından oluşan bir danışma kurulu kuruldu orada. Kurulun görevi, restorasyon çalışmalarını yönetmek, teknik olarak en iyi çözümleri

araştırmak ve bununla ilgili mali kaynağı bulmak. Kuruldaki tek inşaatçı benim. Bir de Doğan [Hasol] Ağabey var, o da mimar. Fakat itfaiye henüz binaya sokmuyor, çünkü savcılık raporları sonuçlanmadı. Soruşturma tamamlandıktan sonra bir iskele yapıp önce binanın üstünü kapatmak istiyoruz. Dış duvarlar sağlam. Duvarlar aynı kalacak. İçeriden çelik takviyelerle yine bir çelik çatı yaptıracağım. Üstüne orijinal Osmanlı kiremidinin aynısını yeniden yapacağız. İçerisine de gene çelik, sağlam bir yapı oluşturacağız. Ben bu işi bir kere daha yaptım. Ferhan Şensoy'un tiyatrosu yıkılıyordu, bundan 15 sene önce. Ona bir proje hazırladım. Çok güzel ahşap bir tavanı vardı tiyatronun. Onu içeriden çelikle askıya aldık. Duvarlar çöküyordu. Onların altına da kazıklı temel yaptırдық. Ferhan, restorasyonun ardından tiyatronun açılışında beni şeref davetlisi yaptı.

Bu sosyal aktivitelerin yanında halen, Türkiye Mühendisler Birliği'nde 6 sene Yönetim Kurulu Üyeliği yaptıktan sonra seçtiğim Yüksek Danışma Kurulu üyeliğine devam ediyorum. Ayrıca İTÜ Vakfı Mütevelli Heyeti üyesiyim.

ADAM GEÇER TOP GEÇMEZ

Ümit Özdemir'in (ayakta ortada) Galatasaray Lisesi futbol takımında kaleci olduğu yıllardan bir anı.

Çelikten bir gün

ESRA TÜZGİRAY KILIÇ

Kendini atölye sanan fabrika

Her sene Kıdem Ödül Töreni için haziran ayında gittiğimiz Adana'ya, bu kez T-Bülten sayesinde baharın ilk günlerinde gitme imkânım oldu. Fotoğrafçımız Bünyad Dinç'le gri, soğuk, yağmurlu bir İstanbul'u bırakıp ılık, güneşli ve yemyeşil bir Adana'ya indik. Bu sayımız için istikamet Ceyhan Çelik Atölye, namı diğer "Kendini Atölye Sanan Fabrika"ydı.

Böyle söylememin sebebi, Ceyhan Çelik Yapı İmalat Fabrikası'nın 20 yıl önce kurulduğunda "atölye" olarak isimlendirilmiş olması. Tekfen İnşaat tarafından yapımı gerçekleştirilen TAG Otoyolu'ndaki köprü ve viyadüklerin çelik aksamalarını üretmek amacıyla kurulan Ceyhan Çelik'e biz alışkanlıkla halen "atölye" deyip duralım; burası, 30.000 m² kapalı alana sahip 5 üretim atölyesi, açık ve kapalı malzeme depolama alanları ve kaynakçı eğitim okuluyla, grubun üstlendiği tüm projelerin ihtiyaçlarına karşılık verebilecek yetkinliğe ulaşmış kocaman bir fabrika.

Samba diyarı Brezilya'dan Tüpraş'a

Bugüne kadar 204 bin tonun üzerinde üretim gerçekleştiren Ceyhan Çelik, 2009 yılından beri denizaşırı bir ülkeye, Brezilya'ya iş yapıyor. Brezilya'daki bir deniz platformunun Ceyhan Çelik'te üretilmesiyle başlayan işbirliği halen farklı projelerle devam ediyor.

Şu an devam eden bir başka iş, Tüpraş projesi için üretilen boru spool'larının imalatı. "Spool ne demek?" dersiniz, ki ben hemen dedim; en kısa tabiriyle "ön imalatı yapılmış boru" diyebiliriz bunlara. Şantiyelerde gördüğümüz kocaman borulardan birini örnek alalım: Bu boru şayet 100 parçadan oluşuyorsa, 100 parçayı sahada birleştirip vakit kaybetmek yerine, bunlar Ceyhan Çelik Fabrikası'nda ya da sahadaki boru imalat atölyesinde 5'erden 20 parça olarak birleştiriliyor, nakliyyeye hazır hale getiriliyor ve geriye sadece sahadaki bu 20 parçayı birleştirmek kalıyor. Bunları gözünüzde bir nevi renkli legolar olarak da canlandırabilirsiniz.

Görüşmelerimiz, şu an fabrikada Yönetim Danışmanı olarak çalışan, Tekfen’de 22’nci senesini geride bırakmış, fabrikanın 11 kişilik küçük bir ekiple temellerinin atıldığı günlerden günümüze gelmesinde önemli rolü olan Erol Türker ile başladı. Fabrikanın 20 senelik hikâyesini Erol Bey’den dinledik ve görüşmelerimize genç nesil mühendislerimizden Fabrika Müdürü Mustafa Baysal ile devam ettik. Mustafa Bey’in birbirinden renkli anekdotlarından çok keyif alacağımıza eminim.

“Postacı adımlarıyla gül bahçesine”

Fabrikaya geldiğimizde bizleri, gün boyu bize eşlik eden Eda Bakan karşıladı. Eda Hanım, erkeklerin ağırlıkta olduğu 1.100 kişilik fabrikada eğitim şefi olarak çalışıyor. Fabrikada çalışacak herkesin Eda Hanım’dan eğitim alması ve bu eğitimden başarıyla geçmesi şart, yoksa fabrikaya giriş yok! İşini çok severek yapan Eda Hanım, kuralların herkesin aklında yer etmesi için, onları günlük hayattan örneklerle anlatmayı tercih ediyor. Örneğin, “Tehlike anın-

da toplanma noktasına koşar adım gidin” demek yerine, “Tehlike anında gül bahçesine postacı adımlarıyla gidin” cümlesini tercih ediyor. Burada “gül bahçesi” toplanma noktasını, “postacı adımı” ise Kemal Sunal’ın *Postacı* filmindeki komik yürüme sahnesine atıfta bulunuyor. Bu cümle herkeste yer etmiş, öyle ki “Tehlike anında...” dediğiniz anda herkes cümlenin devamını ezbere getiriyor. Biz de Eda Hanım’dan aldığımız kısa eğitimin ardından kendimizi fabrikada bulduk, görüşmelerimizi yaptık ve tamamen çelikten bir günün sonunda İstanbul’a geri döndük.

■ EROL TÜRKER (YÖNETİM DANIŞMANI)

Dev atölye

Tekfen'de 22 yılı geride bırakan Erol Türker, ilk görevine Ceyhan Çelik Fabrikası'nın henüz temellerinin atıldığı günlerde başlamış. Türker, Kasım ayında faaliyete geçişinin 20. yılını kutlayacak olan fabrikada son 3 yıldır yönetim danışmanı olarak çalışıyor:

Bugün fabrikada 1.110 çalışmamız var. 710'u çelik konstrüksiyon imalatında, 400'ü boru-spool imalatında çalışıyor. Boru-spool ne demek? Borular, düz kısımlar hariç, bir sanayi tesisinde yukan çıkar, aşağı iner, döner, dirsekler yapar. Onların birbiriyile bağlantısını yapmak üzere günde 100'ün üzerinde irili ufaklı parça, yani "spool" çıkıyor bu fabrikadan. Yıl sonunda toplam 20 bin adet olacak.

Bu programı sağlayabilmek için 400 kişi gece gündüz, 3 vardiya çalışıyor. Yakın çevremize bir ekonomik katkımız olması açısından işçilerimizi öncelikle Ceyhan ve Osmaniye'den alıyoruz. Boru-spool imalat işinin artmasıyla Dört Yol, İskenderun ve Adana'dan da işçilerimiz gelmeye başladı. Yani katkı alanımız bir parça daha genişlemiş oldu.

Beyaz yaka olarak tanımlayabileceğimiz çalışmamız 65 kişi. Ekibi giderek gençleştiriyoruz. Kadın çalışmamız maalesef sade-

ce 5 kişi. Bu sayıyı artırmayı hedefliyoruz. Engelli çalışmamız ise 33 kişi. Bu yasal sınır. Daha çok ofiste çalışıyorlar, ama sahada da destek bölümlerinde engelli çalışmamız var. Bu sayıyı ne kadar artırma imkânı bulursak o kadar sevineceğiz.

"Brezilya'ya mal üretiyoruz"

Geriye dönüp bakarsak, fabrikanın kurulmasının sebebi Tarsus-Adana-Gaziantep (TAG) Otoyolu'dur. Otoyolun çelik viyadük imalatları burada yapıldı. Yabancı işverenlerle ilk temasımız ise 1999'da İstanbul Olimpiyat Stadı'nın çelik çatı imatlatlarıyla gerçekleşti. Tekfen o projeyi Fransızlarla birlikte yapıyordu. Çelik çatıyı burada imal ettik, bir kısmının montajını da bizzat yerinde yaptık. 2000 yılında kapasiteyi yıllık 12 bin tondan 25 bin tona çıkardık. 2012'de son yatırımla kapasite 30 bin tona ulaştı.

Şimdi Tekfen dışında işverenlere de iş yapıyoruz. Mesela Brezilya'ya üretim yapıyoruz. Oradaki yeni projelerimiz için ihaleler yapıldı, ama henüz imza aşaması tamamlanmadı. Bu gibi projeler bize sınıf atlatan, bizim bu günlere gelmemizi sağlayan projelerdir. Hedefimiz gelecekte anahtar teslim offshore petrol ve gaz çıkartma modülleri yapmak; bunun için de deniz kenarında bir yere sahip olmak.

■ MUSTAFA BAYSAL (FABRİKA MÜDÜRÜ)

“Dışa açılmanın yolu kaliteden geçiyor”

Henüz lise öğrencisiyken Tekfen'i tanıdığını söyleyen Mustafa Baysal, makine mühendisliği okurken stajını Tekfen'de yapmış, 1983 yılında mezun olur olmaz da Tekfen-Bolkar Özel Ortaklığı'nda iş hayatına atılmış. Türkiye-İrak Petrol Boru Hattı projesinde çalışan ve 1,5 yıl kadar da Özbekistan'da yurtdışı şantiyesi deneyimi yaşayan Baysal, memleketi Ceyhan'a dönmekten çok memnun:

Samim (Anıl) Bey'in isteğiyle 1,5 yıl Özbekistan'da kaldık. Orada her taraf bakir. Ama bir yandan da her şey daha doğal. Oraya epey alıştık. Projeyi de altı ay kadar erken bitirdik. 1998'in sonuna doğru projenin bitimiyle buraya döndüm. Ceyhan'da olmak benim için ayrı bir keyif tabii, çünkü ben Ceyhanlıyım. Ben döndüğümde İstanbul Olimpiyat Stadı projesi başlamıştı. Mimari açıdan özel bir proje. Bu projeyi asıl özel kılan, kapalı tribün çatısını taşıyan megatruss'dır. 200 metre uzunluğunda, 1.100 ton ağırlığında, yüzde yüz kaynaklı, yani hiç civata yok. Türkiye'de bu büyüklükte tek parça bir kiriş montajının ilk defa yapıldığını tahmin ediyorum. İmalatını burada yapıp gönderdik. Fransızlar imalattan sorumlu birinin de gitmesini istediler. Ben gitmek zorunda kaldım. Üç aylık bir montaj programıydı. Çok sıkı bir program ve 15 günü de geçmiş. Buradan ekibi ayarladık gittik. Her gece en erken 12'de yatıp, sabah 4'te tekrar işbaşı yap-

tık. Ben ekibi ikiye ayırmıştım. Ekibin yarısı bir gün, diğer yarısı da ertesi gün kalkıyordu. Ben mecburen her gün başındaydım. Zorlu dönemlerimiz de oldu, ama her zaman keyif alarak çalıştık.

Fabrikamızda yıl sonuna kadar Tüpraş'ın spool'larını yetiştireceğiz. Çelik imalatımız biraz azalıyor, ama beklentilerimiz var. Tekfen şantiyelerine hizmet vermenin yanında, kapasite artışı-mıza paralel olarak dışarıya da açılmamız gerekiyor. Bu konuda da epey yol kat ettik. Örneğin, Brezilya'ya gönderilmek üzere şu anda limanda yükleme yapılıyor. Brezilya'da Tekfen isim yaptı. 3-4 ay sonra tekrar yeni projelerimiz başlar diye düşünüyorum. En büyük hedefimiz burayı kendi ayakları üzerinde duran bir fabrika olarak yaşatmak. Önceden bir atölyeydik, ama artık büyük bir fabrika olduk. Türkiye'de sınıfında ilk iki içinde olduğumuzu söyleyebilirim. Hem kapasitemizle, hem kalitemizle. Kalitemize çok önem verdiğimiz için gerçekten çok titiz çalışıyoruz. Dışa açılmanın yolu da kaliteden geçiyor.

“Her şeyden önce emniyet”

Teknik emniyet bizim için çok önemli. 4,5 yıl burada BP ile çalıştık. Hazar Denizi üzerindeki iki petrol platformunu burada BP ile beraber yaptık. BP ile çalışmak çok zordur. Özellikle teknik emniyet kurallarına çok dikkat ederler. Biz, onlar gittikten sonra da çıtaı düşürmedik, aksine yükseltmeye gayret ettik. Çünkü bizde de emniyet her şeyden önce geliyor.

■ OKTAY ERDOĞAN (MALİ VE İDARİ İŞLER MÜDÜRÜ)

Tekfen'de bir ömür

Aralık 1984'te Gebze şantiyesinde İdari İşler Sorumlusu olarak Tekfen yolculuğuna başlayan Oktay Erdoğan, 15 yıldır Ceyhan Çelik Fabrikası'nda çalışıyor. Adana'da ailesiyle beraber yaşayan Erdoğan, her zaman aklında olmasına rağmen hiç yurtdışı şantiyesinde bulunmamış:

Fabrikada Mali ve İdari İşler Müdürü olarak çalışıyorum. İdari İşler, fabrikanın güvenliğinden işesine, servisine kadar sorumlu olan birimdir. Ödemeler de bizde, satın alma da bizdedir. Fabrikadaki satın almayı iki bölümde düşünüyoruz. Ağırlıklı çelik malzemeleri, Merkez Satın Alma aracılığıyla temin ediyoruz. Biz istek düzenliyoruz, onlara gönderiyoruz. Onlar tedarik ediyorlar. Onun haricinde çeliğin çok acil bir alımı olursa bunu da kısmen biz yapıyoruz. Diyelim 100 ton çelik gerekiyor, ama bunun 2 tonu çok acil lazım. O acil olanı buradan temin ediyoruz.

Zamanla çok şey değişiyor. Başlangıçta daha farklı zorluklar vardı. Bir kere teknolojiden yoksunduk. İlk başladığımızda bilgisayar diye bir şey yoktu. Emekli olmaya yakın yurtdışına giderim diye plan yapıyordum. Ama 2000 yılında bir kalp krizi geçirdim. Kısmet değilmiş. Hiç yurtdışı şantiyesinde çalışmadım. Emeklilik de geliyor artık...

“Ben anlamam!”

Sivas Demir-Çelik Kompleksi yapılıyordu. Sanıyorum 1987 kışydı. Türkiye'de her taraf kar. İstanbul olduğu gibi tatil. Aksine Sivas'ta bahar havası var. İş makinelerimiz çalışıyor, hafriyat yapıyor. Korkunç bir akaryakıt sarfiyatımız var. Hemen şantiyenin bulunduğu köydeki bir akaryakıt istasyonundan temin ediyoruz ihtiyacımızı. Bir gün istasyonun sahibi, “Ödemenin vadesi geldi,” dedi. Ben de dedim ki “Havale bekliyorum, ama bankalar tatil. Bekleyeceğiz mecburen.” “Ben anlamam,” dedi, “Burada güllük güllüştürme hava var.” Mecbur izin aldık, piyasadan para bulduk, defterini kapattık. Ama tabii bir daha da onunla çalışmadık.

■ SEMİR ZUBAROĞLU (TEKNİK OFİS YÖNETİCİSİ)

“Başarı, işini sevmekle başlar”

1991 yılından beri Tekfenli olan Semir Zubaroğlu, Ceyhan Çelik Fabrikası'nda Teknik Ofis Yöneticisi olarak çalışıyor. Tekfen ailesinin bir ferdi olmaktan gurur duyduğunu belirten Zubaroğlu, işini severek yapmanın önemini vurguluyor:

Her yeni proje ayrı bir heyecan, ayrı bir macera gibi geliyor bana. Tabii o heyecanla başladığınız projenin tamamlanması da bambaşka bir keyif. Teknik Ofis, bence suyun kaynağı ve bir nevi projenin pusulası görevini görüyor. Projeler, ilgili kalemler ve gerekli fizibilite çalışmaları sonucunda buradan yönlendiriliyor. Malzeme çalışması, stok çalışması yaparak, maliyetiyle beraber inceliyoruz. İncelemenin sonucunda da imalatı ve diğer aşamaları yönlendiriyoruz. Bizi en sıkıştıran konu, zaman. Bize gelen bütün projelerin bir programa bağlı olarak bir başlangıç ve bir bitiş tarihi var. İmalatın başlayabilmesi için bilgilerin burada harmanlanması gerekiyor. Biz aslında tam olarak koordinasyon noktasıyız.

Yaşamın büyük bölümü işyerinde, çalışma arkadaşlarımızla geçiyor. Beraber sabahlara kadar çalıştığınız projeler oluyor. Hatta ailenizden fazla, iş arkadaşlarınızla görüşüyorsunuz. Bu kadar vakit geçirdiğiniz kişilerle ilişkilerin sağlam olması, hem çalışanlar için, hem de işlerin yürümesi için önemli. Tekfen'de biz zaten bir aileyiz. Ben gerçekten de işe başladığım ilk günden beri böyle hissediyorum. Aslında Tekfen'deki ilk çalışma günümü hâlâ hatırlarım. Heyecan kadar tabii korku da vardı. Böylesi büyük bir firmada neyle karşılaşacağımı bilmiyordum. Tabii bu korkunun ne kadar yersiz olduğunu kısa zamanda anladım. Seneler de birbirini kovaladı. Bütün arkadaşlarım gibi ben de çok severek çalışıyorum. Bizde mesai 17:30'da bitmez. Biz, bugünü dünenden devralır, yarıya taşınır. Ben, başarının işini sevmekle başladığına inanıyorum. Bu yüzden de Tekfen'in başansı, bu firmada çalışma şansını yakalayan kişiler için şaşırtıcı olmaz diye düşünüyorum.

■ AZİZ TANRIVERDİ (TEKNİK MÜDÜR)

“Tekfen öncesini, kayıp yıllar olarak görüyorum”

Fabrikada Teknik Müdür olarak çalışan Aziz Tanrıverdi, 2006 yılından beri Tekfen mensubu. Tekfen'deki ilk görevine Kazakistan şantiyesinde başlayan Tanrıverdi, işe giriş hikâyesini şöyle anlatıyor:

Tekfen'e girişim enteresandır. O dönem kendi işimi yapıyordum. Maddi durumum o kadar da iyi değildi ama. Şu an Tüpraş şantiyesinin boru montaj şefi olan Osman Genç ile geçmişte bir arkadaşlığımız vardı. İskenderun'da müşteri ziyaretinden dönüyorum. Bir uğrayayım diye Osman Bey'i aradım. Fas veya Kazakistan şantiyesine gideceğini söyledi. Ben de biraz şakayla kanışık, “Mühendise ihtiyacınız yok mu?” dedim. O da Mustafa ve Erol Beylere iletmış. Ertesi gün CV'mi istedi, “Görüşmeye gel,” dedi. Yurtdışı şantiyelerinde hiç çalışmamıştım o güne kadar. Geldim, Erol Bey'le görüştük.

Yanılmıyorsam bir gün sonra aradılar beni. Eşim de beklemiyordu, sürpriz oldu. Böylece Kazakistan şantiyesine gittim. Orada Spool İmalat Atölyesi Şefi olarak başladım. Kazakistan'da hava şartları çok zordu tabii. Kışın -35'leri gördük, yazın ise kum fırtınalarını.

Yurtdışı görevlerinden döndükten sonra, yaklaşık üç yıldır da fabrikada Teknik Müdür olarak çalışıyorum. Benim sorumluluğum teklif hazırlamayla başlıyor ve alınan projelerin gerçekleştirilmesi esnasında müşterilerle olan ilişkiler, iş programlarının takibi, gerekli toplantıların organize edilmesi gibi sorumlulukları kapsıyor. Biz çelik kısmıyla ilgili teklifleri hazırlıyoruz. Eğer projede inşaat veya elektrik gibi başka unsurlar da varsa, onları merkez tamamlıyor, destekliyor.

Ben Tekfen'de çalışmaya başladığımda meslek hayatımın 12 yılını tamamlamıştım. Daha önce Tekfen bünyesinde çalışmanın üzüntüsünü yaşıyorum. Kayıp yıllar olarak düşünüyorum öncesini. Keşke mezun olur olmaz, mesleğimin başında tanışsaydım Tekfen'le. Çok keyif alırdım. Tekfen, yalnızca Türkiye'de değil, dünyada da her anlamda çok önemli bir misyona sahip. Çok güzel işler yapıyor.

“Fabrikayla gurur duydum”

Burada her şey acildir. Aslında 19 yıllık meslek hayatımda acil olmayan hiçbir şeyle karşılaşmadım. Hepsinin hemen bitmesi gerekiyordu. Yine çok kısa sürede bitmesi gereken bir iş vardı. Belli bir sevk tarihi konmuştu. Biz Mustafa (Baysal) Bey'le konuşurken, ben “Bu tarihte bitmez,” dedim. O da “Biter,” dedi. Yemeğine iddiaya girdik. Ben tabii her gün takip ediyorum. Gerçekten yetiştirdi Mustafa Bey. Ben yemeği kaybettim.

Erol (Türker) Bey'le Brezilya'ya bir seyahat yaptık. Brezilya'da çok tanınıyoruz. Petrol platformuyla ilgili hangi firmaya gitssek, hepsi de bizi iyi tanıyordu. Orada da, Tekfenli olmaktan büyük gurur duydum.

■ İSMAİL YILDIZ (BAKIM ŞEFİ)

Atölyeden fabrikaya...

20 yıldır Ceyhan'da çalışan İsmail Yıldız, fabrikaya henüz yeni kurulduğu sırada, elektrik altyapısını oluşturan ekiple gelmiş:

Ben 1993 yılında başladım burada çalışmaya. O zamanlar adı Ceyhan Atölye'di. Atölyeydik, çünkü TAG Otoyolu'na spesifik bir imalat yapmak üzere kuruldu burası. Biz de fabrikanın omurgasını oluşturan elektrik altyapısını yapmak üzere buraya geldik. Başta bugünkü Elektrik Formenimiz Hüseyin Kar olmak üzere, eski Tekfenli arkadaşlarımızla 20 kişilik bir ekip kurduk. 4 ayda o altyapıyı oluşturduk. O zaman fabrikamız, şu anki boyutlarının ancak dörtte biri kadardı.

Ben elektrik mühendisiyim. Fabrikada Bakım Şefi olarak görev yapıyorum. Elimizdeki tesisten kullandığımız ekipmanlara, masamızdaki bilgisayarlardan binalarımıza, altyapıya kadar tamamı periyodik bakım planımız içinde kontrol ediliyor. Bu hizmetleri bizim ekibimiz yürütüyor.

Bakım Grubu'nda üç alt kolumuz var: Elektrik Bakım Grubu, Mekanik Bakım Grubu, bir de IT. Diğer meslektaşlarımızdan farklı olarak Fabrika Bakım Teknisyeni biraz daha özel bir konuma sahiptir. Çünkü aynı anda hem vinçten hem tezgâhtan anlayan, proje okuyan fazla kişi çıkmıyor. Biraz da elemanları biz yetiştirerek o açığı kapatıyoruz. Kendi ihtiyaçlarımızı kendimiz görüyoruz. Çünkü bir tezgâhın durması, bir makinenin işlememesi üretimin durması demektir. Fabrikada "yıllık kayıp saat" diye bir değerimiz var. Her yıl bu değeri daha iyileştirmeye çalışıyoruz.

■ NADİR AKBULUT (İMALAT YÖNETİCİSİ)

Barkod sistemiyle iş sürecinde yeni bir avantaj yakalanıyor

6 yıldır Tekfenli olan Nadir Akbulut, çalışma hayatına Tekfen'in taşeronu olan bir firmada adım atmış. Akbulut, Çelik Fabrikası'nda İmalat Yöneticisi olarak çalışıyor:

Meslek hayatıma 2001 yılında, Tekfen'in taşeronu olan bir firmada başladım. Sugözü Termik Santrali'nde türbin bina-sının çelik imalat ve montajını yaptık. 2007 yılında Tekfen'e girdim. Ben Ceyhanlıyım. En büyük hayalim Tekfen'de çalışmaktı zaten. Burada imalat yöneticisi olarak çalışıyorum. Bana bağlı olan dört ayrı taşeronumuz var. Ayrıca imalat ve ön imalat ekiplerimiz var. İş hazırlama kısmından sonra boyanmaların içeriye alınıp kesilmesinden boyahanede boyanmasına kadar sorumluluk bende. Bu süreçte imalat ekiplerinin kontrolü, yapacakları aylık programların belirlenmesi, programlara göre imalat resimlerinin dağıtılması ve ekiplerin yönlendirilmesi benim sorumluluğumdaki işler.

Şu anda Brezilya işi var elimizde. Onu sonlandırmak üzereyiz. Bir hafta, 10 gün içerisinde tamamlayacağız. Bu işle birlikte barkod sistemine de geçmiş olduk. Barkod sistemi, stok ve maliyet yönetimiyle ilgili bir gelişme. İmalatın, boyanın, her şeyin takibi barkod sistemiyle sağlanıyor artık. Piyasadan gelen araçlarımız stok sahasına indirildikten sonra malzemelerin her birine bir ID veriliyor ve barkod yapıştırılıyor. Bu şekilde bütün süreç kayıt altına alınıyor ve her aşamada kim isterse oturduğu yerden süreci takip edilebiliyor.

■ MURAT BAYSAL (KALİTE KONTROL YÖNETİCİSİ)

“BP projeleri bize çağ atlattı”

Murat Baysal, Ceyhan Fabrikası'nda 2000 yılında Kaynak Mühendisi olarak başladığı görevine, 2006 yılından bu yana Kalite Kontrol Yöneticisi olarak devam ediyor. Amerikan Tahribatsız Muayene Cemiyeti üyesi olan Baysal, bizi Ceyhan'da bulunan Kaynak Eğitim Okulu hakkında da bilgilendirdi:

Biz, işin standartlara uygun bir şekilde ve müşterinin isteklerine uygun yapıлып yapılmadığını kalite açısından kontrol ediyoruz. Ürünün fabrikaya girişinden imalat aşamasına ve imalat aşamasından uygulanacak olan test ve kontrollere kadar, kalitenin tümünden sorumluyuz. Ben birkaç arkadaşımınla beraber, ASNT (The American Society For Nondestructive Testing / Amerikan Tahribatsız Muayene Cemiyeti) üyesiyim. O şekilde dünyadaki gelişmeleri de takip ediyorum. Genelde Avrupa ve Amerika normları ağırlıklı çalışıyoruz. İşe başlamadan önce müşterinin istediği teknik spekler bize geliyor. Biz de işe başlamadan önce yapacağımız işin prosedürünü onaya gönderiyoruz. Müşterimizden onay alıp işe öyle başlıyoruz.

Bizi geliştiren, bize çağ atlatan işlerden biri de BP projeleri oldu. 2002-2003 yıllarında yaptığımız projeler herhalde fabrika için de, mesleki açıdan benim için de bir dönüm noktasıydı. İngilizlerle beraber çalıştık iki projede. Onların mantığıyla olaylara bakınca, bizim de bakış açımız biraz değişti. Bize mühendislik ve kalite anlamında büyük katkıları olduğunu söyleyebilirim.

Küçük ama uluslararası bir kaynak okulu

Fabrikamızda bir Kaynak Eğitim Okulu var. Kurulmuştu açılmış yanlış hatırlamıyorsam. 2007 yılında da faaliyet alanını genişletti. Değişik şantiyelerimizde projelerimize hizmet vermeye başladık. Sıfırdan eleman alıp yetiştirdik. Hazır bulduğumuz elemanları da kısa bir eğitimin ardından veya direkt sınav yaparak şantiyelere gönderdik. Yanımızda, bizi denetleyen ve sertifikalandıran bir kuruluş da vardı. Elemanların eğitimlerini biz veriyorduk, sınavlarını onlarla beraber yapıyorduk. Çünkü onların verdiği belge uluslararası geçerliliği olan bir belgeydi. 2007 yılında ise kaynakçıyı kendimiz yetiştirmeye başladık. Tekfen biliyorsunuz Irak'ta da hizmet veriyor. Bu kapsamda Iraklı kaynakçılar gelip, burada son dönemde eğitim aldılar. Toplamda 97 kişilik bir gruba eğitim verdik.

■ ENDER DEMİRER (ÜRETİM PLANLAMA VE KONTROL YÖNETİCİSİ)

“Son 20 yılın rekoru”

1998 yılında Ceyhan Çelik Fabrikası'nda İş Hazırlama Mühendisi olarak çalışmaya başlayan Ender Demirer, 2008 yılında Suudi Arabistan'daki Kureyş şantiyesinde de bulunmuş. Halen Üretim Planlama ve Kontrol Yöneticisi olarak çalışan Demirer, aynı zamanda 2001 yılından beri ISO 9001:2008 Kalite Yönetim Sistem Sorumlusu görevini sürdürüyor:

Üretim Planlama olarak biz, iş alındıktan sonra iş emrinin alınmasından başlayan süreçle ilgileniyoruz. İşin içeride, fabrikada takibi sürecinde her aşamadan bilgi alıyor, topladığımız verileri günlük, haftalık, aylık ve yıllık olarak raporluyoruz. Önce kendi içimizde raporlarımızı hazırlıyoruz, sonra da haftalık raporlar halinde müşteriye iletiyoruz.

Ceyhan Fabrika 1992'de imalata başlamış. Ben 1998 yılında burada çalışmaya başladığımda fabrikanın toplam imalatı yaklaşık 27 bin tona ulaşmıştı. 2012 yılında ise yıllık üretimimiz 27

bin ton olarak gerçekleşti ki bu da Ceyhan Fabrikası'nda son 20 yılın rekoru demek. Bu vesileyle de tüm yönetici ve iş arkadaşlarıma teşekkür etmek istiyorum. Bugün rakamlara baktığımızda, fabrika kurulduğundan beri 208 bin ton kadar imalat yapmışız. Bu da çok gurur verici bir tablo bizim için.

Bir yurtdışı deneyimi

Bu arada 2008 yılında, 14 ay kadar Suudi Arabistan'daki Kureyş şantiyesinde Teknik Ofis Şefi olarak görev yaptım. Orada bir borulama işini almıştık biz Ceyhan Fabrika olarak. Atölye imalatı tamamlandıktan sonra, proje bitimine kadar şantiyede de çalıştık. Çok değişik, ilginç bir ortamdı. Askerliğim dışında Adana'nın dışına hiç çıkmamıştım. Üniversitem, işim dahil hep Adana'da oldu. Kureyş'e ailemizi götüremiyorduk, Arabistan'ın şartları nedeniyle. Ama kamp ortamını yaşadık, o havayı soluduk. Tekfen'in bir yurtdışı şantiyesinde bulunmanın zevkini de tatmış olduk. Tabii zorluğunu da gördük. Ama 14 ayda bizim oradaki görevimiz tamamlandı ve tekrar burada, bıraktığımız işimize geri döndük.

■ MURAT ÖZKAZANÇ (PERSONEL ŞEFİ)

Tekfen için “güven” bir gelenektir

1997 yılında memur olarak başladığı Tekfen'deki iş hayatında 15 yılını dolduran Murat Özkazanç, Ceyhan Çelik Fabrikası'nda Personel Şefi olarak çalışıyor:

Bursa'da memurdum. Askerlikten sonra da buraya geldim. Bursa'da işe alımlarla ilgileniyorduk; maaşlarla, ücretlerle, çıkışlarla uğraşıyorduk. Çok hareket vardı Bursa'da. Çünkü taşeron sayısı çok fazlaydı orada. Burada genelde eski çalışanlar işe alınıyor. Mühendisler, bölüm şefleri örneğin, kaynakçıyla görüşüyor. Kendisinin yeterli olduğunu gördükten sonra ismi bana geliyor. Biz de giriş işlemlerini başlatıyoruz.

İnsan Kaynakları biriminin yaptığı iş, sadece personelin maaşlarını hesaplamak ve çalışan haklarını korumaktan ibaret değil tabii ki. Aslında bence görevlerimizin en önemlisi, işçi ile işveren arasında köprü oluşturmak. Mavi yakalı personelimizin daha rahat ve verimli çalışmasını sağlamak, bizimle olan irtibatlarında onları güler yüzle karşılamak, gerektiği yerde danışmanlık hizmeti vermek bizim için anahtar işler. Tekfen içinde bir gelenek halini alan karşılıklı güven ilkesini, üst yönetiminizin bizlere hissettirdiği ölçüde biz de işgörenlerimize yansıtmaya çalışıyoruz.

EDA BUKAN - MUSTAFA BUKAN (EĞİTİM ŞEFİ - BORU İMALAT ŞEFİ)

Eda ve Mustafa Bukan, ilk kez Ceyhan Çelik Fabrikası'nda birbirlerini tanımışlar. İki yıllık iş arkadaşlığının ardından başlayan kısa bir flört dönemi sonunda hızlı bir şekilde evlenmişler:

Eda Bukan: Ben Eğitim Şefi olarak çalışıyorum fabrikada. BTC projesinde stajyer olarak başladım. İlk iş deneyimimdi. 2004 yılında stajyerliğim bitti, daha staj raporumu teslim etmeden işe başladım. 2006 yılından beri de fabrikadayım.

Aslında kadınlar sahaya alışmakta biraz zorlanabiliyorlar. Ama ben hiç zorluk çekmedim. İsmim de "Erkek Fatma"ya çıktı o yüzden. Bugüne kadar bir kişiden dahi saygısızlık görmedim. Hep ilgiyle dinlediler. Çünkü fotoğrafla örnekleyerek, kaza olmaması için neler yapılması gerektiğini anlatıyorsunuz. Bunu karşı tarafa iyi aktarabilirseniz büyük ilgiyle dinliyorlar. Bir gün bile işimden şikâyet etmedim. İşini sevmek çok önemli. Benim amacım, insanların sabah bu fabrikaya nasıl geldiyse, akşam da evine aynı şekilde sağ salim gitmesi. Bir kişiye bile bir şeyler öğretebiliyorsam, ne mutlu bana.

Fabrikamızda 2011 yılından beri mesleki eğitimler veriliyor. Bu işi böyle yürütebilmemizde en büyük katkı yönetimindir. Bir işletmede, iş güvenliği düzgün ve sistemli bir şekilde uygulanabiliyorsa, bu yönetimin işe bakışını gösterir. Çünkü yönetim bize ne kadar destek verirse, biz de işimizi o kadar düzgün yapabiliriz. Biz bu açıdan çok şanslıyız. Ben bir dersi ancak iki saatte anlatabileceğimi söylediğim zaman, kimse bana iş kaybından söz etmiyor. Karan bana bırakıyor.

Bir gün acil durum tatbikatı yapıyoruz. Gözlemliyorum gelenleri. Herkes sanki dinlenme molasında gibi sallana sallana geliyor. Dayanamadım. Dedim ki "Arkadaşlar, yemeğe geldiğiniz gibi toplanma noktasına gelerseniz, problem kalmayacak!"

Mustafa Bukan: 2001 yılından beri Tekfen'de çalışıyorum. Gaziantep Üniversitesi Makine Mühendisliği'nden mezun olduktan bir ay sonra Sugözü Termik Santrali'nde işe başladım. Orada iki sene çalıştım. 2003'ten beri de buradayım. 12 yıl önce tam bu ay işe girmiştik. O 12 yıl boyunca da başka iş aramadım. Tekfen'in CV'si olmayan çalışanlarından biriyim. Geçen sene, 11. yılımda ödül aldım.

Burada Boru İmalat Şefi olarak görev yapıyorum. Benim işim fabrikaya gelen boru işlerinin sorumluluğunu, gelen projelere göre saha mühendisi arkadaşlara, formenlere, ekip başlarına ve kaynakçılara aktarmaktır. En önemlisi de, bize gelen programı tutturmak tabii.

Bir aşk hikâyesi

Mustafa Bukan: Ben 11 aylık bir dönem için Kazakistan'a gittim. Orada da büyük paslanmaz boru işimiz vardı. Döndüğümde Eda fabrikaya gelmişti. Bazı şeyler de zamanla göre göre ilerliyor. Zaten tanışmak için bahane çoktu.

Eda Bukan: İlk bahanesini söyleyeyim. Bir kâğıda pasivasyon işinde kullandığı bütün kimyasal maddeleri yazmış. "Bunların MSDS'leri (Emniyetli Kullanma Kılavuzları) sizde mevcut mu?" diye geldi. Ben de saf saf MSDS'leri aradım. Hiç aklıma gelmedi.

Mustafa Bukan: Ama gerçekten lazımdı. Arasam bulurdum, ama burada bulmak daha kolaydı.

Eda Bukan: Her şey çok hızlı gelişti. Sonuçta fabrikada iki senelik bir tanışıklığımız vardı. Onun vermiş olduğu bir altyapı, bir güven vardı. Bir aylık flört döneminin ardından nişanlandık ve 6 ay içinde de evlendik.

■ TOLGA MISTIK (SEÇ ŞEFİ)

Disiplin, düzen ve takım çalışması

Tekfen'de çalışmaya 2005 yılında Kazakistan projesiyle başlayan Tolga Mistik 1,5 yıl yurtdışında kaldıktan sonra Türkiye'ye dönmüş. Mistik, 2008 yılından beri de Çelik Fabrikası'nda SEÇ Şefi olarak görev yapıyor:

Tekfen'in farklı projelerinde görev almak insana farklı şeyler katıyor. Örneğin fabrika işlerinde Tekfen'in farklılığını, profesyonelliğini, iş gücünü ve verimliliğini görebiliyorsunuz. Kişisel gelişime de önemli katkıları olduğunu düşünüyorum farklı projelerin. Kesinlikle disiplin, düzen ve takım çalışması burada kendini gösteriyor. İster fabrika olsun, isterse şantiye, Tekfen'in aynı verimliliği farklı kulvarlarda sürdürebildiğini görüyorsunuz. Ekip uyumunu ve her kademedeki çalışanların profesyonelce ilişkilerini, buradaki iş sürekliliğinin ve verimli çalışmanın anahtarı olarak görüyorum ben.

Aslında her projede bizlerin görevi aynıdır. SEÇ olarak biz aslında destek elemanlarıyız. Bizim üretim miktarlarına doğrudan bir etkimiz yoktur. Ama bizim görünmeyen bir katkımız vardır. Görünmez, ama aslında işin verimine de etki eden bir katkı. Bu yönden biz sahada, devamlı iletişim halindeyizdir. Ekip çalışması çok önemli. Tüm çalışanlarla iletişim çok önemli. İş sağlığı, çevre ve güvenlik açısından periyodik denetlemeler yaparız ve Merkez SEÇ Müdürü'ne raporlarımızı ulaştırırız. Ama bizim asıl çalışmamız sahadadır. Temelde sahadaki önlemler aldırarak, iş kazalarına neden olabilecek emniyetsiz durumları önlemek, çalışma ortamı çok emniyetsizse durdurmak, tolere edilebilir bir durumdaysa belli zamanlar belirleyerek eksiklerin giderilmesi konusunda çalışanları yönlendirmektir bizim işimiz. Bizim en önemli destekçilerimiz, başta fabrika üst yönetimi olmak üzere tüm şef, mühendis, formen, ekipbaşı ve çalışanlardır. Zaten İş Sağlığı ve Güvenliği bir ekip işidir. Tüm yönetici ve çalışanların katkısı gerekir, ki biz de bunu burada en üst düzeyde yaşıyoruz.

■ OSMAN TALAŞ (İMALAT MÜHENDİSİ)

“Hayalimde hep Tekfen vardı”

Çeliği “aşk” olarak tanımlayan Osman Talaş, çeliğin kokusundan ve taşın sesinden hoşlandığını söylüyor. İmalat mühendisi olan Talaş, taşeronların denetlenmesinden çeşitli ihtiyaçlarının karşılanmasına kadar geniş bir sorumluluk alanına sahip:

Ben 9 yıllık mühendisim. Daha önce küçük firmalarda çalışmıştım. Ama her mühendis gibi hayalimde Tekfen vardı. Bir kere uluslararası bir firma. Her yerde artıları var. Geldim ve umduklarımı da buldum. Fabrikayı da ayrıca sevdim. Ben çeliği, demirin kokusunu, taşın sesini seviyorum. Daha önce de çelikte çalışıyordum. Çelik benim aşkım diyebilirim.

Benim burada görevim İmalat Şefliği. İmalat şefi ne yapar? Taşeronlarımızı denetler, kendi ekiplerini denetler ve onlara her konuda yardımcı olur. Tıkandıkları yerlerde önlerini açmaya çalışır. Bizim için zaman çok değerli. Çok yoğun çalışmamız gerekiyor. Zamanı harcama gibi bir lüksümüz kesinlikle yok. Yoğunluk altında iyi bir şey. Zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorsunuz. Öyle bir şey ki, çarkın dişlileri arasına girince akıp gidiyor işiniz.

■ KASIM UĞUR (KAYNAK FORMENİ VE EĞİTMENİ)

“Her şantiyede bir öğrencim vardır”

Uğur, 1998 yılında kaynakçı ustası olarak çalışmaya başladığı Ceyhan Çelik Fabrikası'nda Kaynak Eğitmenliği, Kaynak Formenliği ve Enspektörlük görevlerini bir arada yürütüyor. Bir aylık görev için gittiği Kureyş şantiyesinde neredeyse bir yıl kalan Kasım Uğur, çocuklarının da birer Tekfenli olmasını arzuluyor:

Ben burada kaynakçı ustası olarak çalışmaya başladım. Hem eğitim alarak, hem de gelişmemizi öngören projeler sayesinde, sertifikalandırmalarla Kaynak Formeni seviyesine geldim. Seviye seviye yükseliyorsunuz. Formen olmak için 40 yaşını devirmek gerekiyor. Yani epey pişmek lazım. Projelere göre yurtdışında da görev aldık. Tekfen'in vizyonu belli, kalite politikası belli. Müşteri ilişkilerine biz çok önem veriyoruz. Kaliteyi düşürmemek için de elimizden geleni yapıyoruz.

Formenlikten sonra eğitmenliğe başladık. Bir kaynak okulu var burada. Bugüne kadar 398 kişi yetiştirdik. Her şantiyede bu fabrikadan yetişme onlarca kaynakçı vardır. Projemizde hangi kaynak yöntemleri kullanılacak ise o kaynakçıyı çağırırız. Burada sertifikalandırmadan önce bir teste tabi tutarız. Belli aşamalardan geçtikten sonra sertifikalandırılmayı hak edenler projede kaynak yapmaya başlarlar.

Herkesi doyurduk

Ben en çok Kureyş şantiyesinde zorlandım. Bir aylık görev için gittim, 11,5 ay kaldım. Orada şartlar zordu, ama Tekfen camiası zoru sever. Zoru başarmak lazım. Bir de anımı anlatabilirim. Zorlu bir iş sonunda şefimize şaka yollu, “Kan akıtmamız lazım,” dedim. O da “Hesabınızı yapın, ödenek çıkartalım,” dedi. 78 kişiye yemek vereceğiz. O zamanın parasıyla 6.180 riyal hesap çıkardım. Yaklaşık 2.000 dolara tekabül ediyor. Koyun alıp keseceğiz. Şantiyeci olduğumuz için yapamadığımız yemek yok, hepsi elimizden geliyor. Orada Hintli arkadaşlarımız da vardı. Onlar da arkadaşlarına söyleyince tabii evdeki hesap çarşıya uymadı. 600 kişiye çıktı bizim yemek! Mutfakta hazır kıyma vardı 50-60 kilo. Onlarla beraber zor kurtardık geceyi. Üç mangal kurduk, zor yetiştik. Sözümüzü de tuttuk.

■ FATMA GÜL ÇAMLİBEL (SEKRETER)

“Burada hiç yalnız hissetmedim”

Henüz yeni bir Tekfenli olan Fatma Gül Çamlıbel, bir Ceyhanlı olarak hep Tekfen'de çalışmak istemiş:

Ceyhan Fabrika'da Erol (Türker) Bey'in sekreteri olarak çalışıyorum. Ben zaten Ceyhanlıyım. Aslında uluslararası bir firmada çalışmak istediğim için Tekfen'i tercih ettim. Buraya gelmeden önce sadece çelik işi yapan bir firma olduğunu biliyordum, ama farklı faaliyet alanlarından haberdar değildim.

Daha önce eğitim sektöründe çalışmıştım. İlk kez böyle bir firmada görev alıyorum. Çok farklı bir alan benim için. İnsanın hiç bilmediği bir sektöre adım atması cesaret istiyor. Ama geldiğim günden beri, sağ olsun mesai arkadaşlarım çok yardımcı oldu. Onlar sayesinde her gün yeni deneyimler, yeni tecrübeler kazanıyorum. Hiç yalnız hissetmedim kendimi. Yalnız olduğumu hissetseydim, ilgilenilmeseydim, korkutucu gelebilirdi böylesi yeni bir tecrübe. Ama şimdi, uzun yıllar burada huzurla ve keyifle çalışacağımı biliyorum.

■ ARİF ACAR (GÜVENLİK ŞEFİ)

“Tekfen demek aş demek, ekmek demek”

Askere gitmeden kısa bir süre önce taşeron olarak çalıştığı firma sayesinde Tekfen’le tanışan Arif Acar, askerliği bitir bitmez Tekfen’e başvurmuş. 1988 yılında İdari İşler biriminde çalışmaya başlayan Acar, 1994 yılında geldiği Ceyhan Çelik Fabrikası’nda son 15 yıldır İdari İşler ve Güvenlik Şefi görevini sürdürüyor:

Beni en çok heyecanlandıran ve en çok özen göstermeye çalıştığım iki konu var. Bir tanesi, işçi arkadaşlarımızın servislerinin zamanında buraya gelmesini sağlamak. İşçi arkadaşlarımızı buraya getirdikten sonrası rutin işler zaten. Bir de öğle yemeği hazır olunca kendimi rahat hissediyorum. Çünkü gün içinde çıkan rutin işlere çözüm bulabiliyoruz. Sonuçta her şeyin çözümü var. Gerekirse soruyor, yardım alıyorsun. İşleri bir şekilde yönetiyorsun.

Şu an bu fabrikanın mevcudu yaklaşık 1.100 kişi. Adana, Osmaniye, Dört Yol, İskenderun ve Ceyhan’ı kapsayan bir servis ağımız var. 1.100 kişinin öğle yemeğini verdikten sonra da “Oh be!” diyorum, işin Türkçesi. Ben genelde en son yerim yemeğimi. Çünkü yemek dağıtıldı, bitti huzuruyla yemeği tercih ederim. Bizim kimseyi aç bırakmak gibi bir lüksümüz yok. Zaten Tekfen demek aş demek, ekmek demek.

“BENİM BİNLERCE OĞLUM VAR”

Hayatımın kendisi Tekfen diyebilirim. Çok gençtim Tekfen’le tanıştığım da. Ömrüm Tekfen’le geçti. Biz çok şey gördük, ama bunu hep Tekfen sayesinde gördük. Bundan sonra da sağlığımız elverdiği kadar, müsaade ettikleri kadar burada çalışacağız. Burada çalışmamıza sebep olan herkesten, kurucularımızdan Allah razı olsun. Bizler şanslıyız. Necati Bey’le tanışmış olmak, “Hoş geldiniz,” diyebilmekten çok büyük mutluluk duyuyorum. Allah rahmet eylesin. İşe ilk girdiğimde büyüklerimiz bir hikâye anlatmışlardı. Bir bayram sabahı Necati Bey evden çıkarırken rahmetli annesi soruyor, “Nereye gidiyorsun oğlum?” Necati Bey de diyor ki “Anne senin bir tane oğlum var, benim binlerce oğlum var. Gidip bayramlaşmam gerek.”

■ HÜSEYİN KAR (ELEKTRİK FORMENİ)

“Tekfen bir ailedir”

26 yıllık Tekfenli olan Hüseyin Kar, 1987 yılında Irak-Yumurtalık İkinci Boru Hattı projesiyle Tekfen’de çalışmaya başlamış:

Ceyhan Çelik Fabrikası’na 1993 yılında geldim. Elektrik Bakım Teknikeri olarak çalışıyordum. O günden bugüne, Elektrik Bakım Formeni oldum. Çelik Fabrikası olarak birçok büyük

projeyi başarıyla bitirdik. Arkadaşlarımla ben bunun gururuyla çalışıyoruz. Elektrik ve mekanik bakım ekibi olarak bizim görevimiz, tüm makine ve ekipmanların tamiri ve bakımını kapsıyor. Tabii her şeyin başında iş güvenliği ve insan sağlığı geliyor. Bakım işi zaten bir ekip işidir. Bu tür işlerin anahtarı da kaliteli bir ekip kurabilmekten geçer. Bir kez o kilit takımı oluşturduktan sonra ekip olarak her işin üstesinden gelebilirsiniz. Bütün arkadaşlarımız bizim için çok değerlidir. Tekfen zaten bir ailedir. Ben Tekfen’deki bütün arkadaşlarımı ailemin birer parçası olarak görüyorum.

ERDEM ÖZALTIN (OTOMATİK KAYNAK MAKİNE OPERATÖRÜ)

“Bu işi severek yapıyoruz”

1975 yılında, Ceyhan'daki ham petrol depolama tanklarının yapımı sırasında Tekfen'de çalışmaya başlayan Erdem Özaltın, 17 yıl boyunca birçok yurtdışı şantiyesinde görev aldıktan sonra yurda dönmüş. Tekfen'de 37 yılını dolduran Özaltın, işini severek yaptığını ve bir ekip olarak uyum içinde çalıştıklarını söylüyor:

Tozaltı kaynak makine operatörü olarak girmiştim işe. 17 sene boyunca da birçok yurtdışı şantiyesinde görev aldım. En son 1993'te Kuveyt'ten buraya geldim. Burada da yine aynı işi yapıyorum. Tozaltı kaynak, diğerlerinden daha güçlü, daha sağlam bir kaynak. Tozaltı denmesinin sebebi de, özel bir tozun altında kaynak yapıyorsunuz. Daha sonra o toz eriyor ve cam halinde çapak olarak dışarı çıkıyor. Kaynağın havadaki oksijenden etkilenmesini önüyor. Diğer kaynakların çapağının temizlenmesi gerekiyor. Ama bunda öyle bir sorun yok. Daha temiz, daha güvenli, daha sağlam bir kaynak oluyor.

Bu işi severek yapıyoruz. Ben 37 yıldır bu işi yapıyorum, bir zorluğunu da görmedim. Şu anda bana bağlı 10 kişilik bir ekip var. Bütün makinelerini ben ayarlıyorum. Arkadaşların takıldığı bir nokta olursa gelip bana soruyorlar, sonra gelip tekrar işimin başına geçiyorum. Şu an Tüpraş'ın spool'larını yapıyoruz. Tüm arkadaşlarla uyumlu bir şekilde çalışmalarımız devam ediyor.

37 yıldır Tekfen'de çalışıyorum. Hâlâ çalışıyor olmanın da gururunu yaşıyorum. Yıllar içinde tabii çok şey değişti. Şimdi daha kaliteli iş yapıyoruz, daha verimli çalışıyoruz, daha iyi denetleniyoruz. Güvenli ve sağlıklı çalışmanın önemi daha da ön plana çıktı.

CAVİT KILIÇOĞLU (İMALATÇI)

“Arkadaşlar her sıkıntılarını bana getirirler”

Cavit Kılıçoğlu, 1987 yılında girdiği Tekfen'de, Özbekistan ve İzmit Tüpraş şantiyelerinde çalıştıktan sonra Ceyhan'a gelmiş. Kılıçoğlu, fabrikada ekipbaşı ve işçi temsilciliği görevlerini üstleniyor:

Biz buraya ilk geldiğimizde burası bir tarlaydı. Biz o tarlayı atölye yaptık ve o günden bu yana devam ediyoruz. Artık bir fabrikayız. Çelik üstüne yapamayacağımız şey yok burada. Ben imalat ekipbaşuyum. Altımda 10 kişi çalışıyor. İmalat şefimiz Nadir Akbulut, formenimiz Reşit Sayar. Bize resmi getirirler, biz de ekibimizi yönlendiririz. En yeni elemanımız 5 yıllıktır burada. O yüzden de hiç zorlanmadan çalışıyoruz. Arada bir yardımcı görevle yeni eleman gelir, ama iki yıl içinde bize yetişir, her şeyi öğrenir.

Bu patates pişmemiş!

İşçi Temsilcisi görevine yönetim karar veriyor. Buradaki en eski adam benim. Bir sıkıntılar olduğunda arkadaşlar bana söylüyorlar, ben de SEÇ toplantısında durumu anlatıyorum. Fabrika müdürümüz de SEÇ toplantılarında oluyor. O toplantıda çözüm bulamasak dahi bir sonraki toplantıda olumlu veya olumsuz cevabı bana bildirirler, ben de arkadaşlara iletirim. İki yıldır temsilcilik yapıyorum. Bir gün Mehmet adında bir arkadaşımız beni aradı, “Patates pişmemiş,” dedi. Ben aşçı değilim, bunu aşçıya söyleyeceksin! Zamanla arkadaşlarımız her türlü sıkıntılarını bana getirir oldular. Böyle tatlı anılarımız da oluyor tabii.

“Trompetin Caruso’su”

Konuk Şef Evgeny Bushkov yönetimindeki Tekfen Filarmoni, dünyaca ünlü trompetçi Sergei Nakariakov’u İstanbul’da ağırladı.

■ “Üç Denizin Sesi” Tekfen Filarmoni Orkestrası bu yılki ilk konserini 23 Mart Cumartesi günü İstanbul Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı’nda verdi. Orkestra, dünyanın yaşayan en ünlü trompetçisi Sergei Nakariakov’a eşlik etti. Nakariakov, Çaykovski’nin “Rokoko Teması Üzerine Çeşitlemeler” adlı eserinin flugelhorn için olan uyarlamasını yorumlarken; Tekfen Filarmoni, Alemdar Karamanov’un oda orkestrası için yazılmış “İthaf” adlı eseri ile Beethoven’in 4 numaralı senfonisini seslendirdi. Orkestrayı, Rusya Onur Sanatçısı unvanına sahip Evgeny Bushkov yönetti.

Tanrı bir trompetçi arıyordu,
Sergei Nakariakov’u seçti.

Jean Jacques Roth / Le Temps

Konuk Şef Evgeny Bushkov hakkında

Müziğe kemanla başlayan Evgeny Bushkov, henüz kariyerinin başında dört büyük uluslararası yarışmada derece alarak müzik çevrelerinin dikkatini çekti. Bushkov, ilk şeflik deneyimini 1999'da Fransa'da, Luxeuil Uluslararası Festivali'nde, Festival Orkestrası'yla yaşadı. Bu konserin ardından konuk şef olarak dünyanın dört bir yanında önemli orkestraları yöneten Bushkov, günümüzde Belarus Devlet Oda Orkestrası ile 2012'den beri Saratov Akademik Senfoni Orkestrası'nın sanat direktörlüğünü ve baş şefliğini yapıyor.

Trompetçi Sergei Nakariakov hakkında

Nakariakov, 1977 yılında Rusya'nın Gorki kentinde doğdu. Altı yaşında piyano çalmaya başladı, fakat 1986'da omurgasında hasara yol açan bir kaza nedeniyle piyanoyu bırakarak trompete yöneldi. 1991 yılında Salzburg Festivali'nde Litvanya Oda Orkestrası'yla ilk konserini veren Nakariakov, ilerleyen yıllarda birçok uluslararası ödül kazandı. 2002'de, Alman Phono-Academy tarafından yılın müzisyeni seçildi ve Los Angeles'taki Hollywood Bowl, New York'taki Lincoln Center ve Londra'daki Royal Albert Hall gibi dünyanın önde gelen müzik merkezlerinde konserler verdi.

Henüz 13 yaşındayken Korsholm Festivali'ndeki performansı sonrasında Fin basını tarafından "Trompetin Paganini'si" ve 1997'de Musik und Theater tarafından "Trompetin Caruso'su" olarak nitelendirilen Sergei Nakariakov, hem trompet hem de flugelhorn çalıyor. Sanatçı, babası tarafından tasarlanmış, kalak kısmı daha geniş ve kendi adını taşıyan özel bir flugelhorn kullanıyor. Kendine has bir müzik sesi geliştiren Nakariakov, müziksel anlatım için sürekli yeni yollar ararken, başka enstrümanlar için bestelenmiş eserlerin trompet ve flugelhorn uyarlamalarını da yorumluyor. Trompetle kıyaslandığında daha yumuşak bir sese sahip olan flugelhorn için Sergei Nakariakov şu benzetmeyi yapıyor: "Karakter olarak trompeti üflemelilerin viyolası olarak düşünürsek, flugelhorn da üflemelilerin viyolonselidir diyebiliriz."

Özel bir projeye özel bir ödül

■ Akdeniz Üniversitesi tarafından bu yıl 16'ncısı verilen "Çevre Hizmet Ödülleri" sahiplerini buldu. Geçtiğimiz aylarda yayımlanan *Türkiye Bitkileri Listesi* adlı kitabından dolayı Ali Nihat Gökyiğit Vakfı, Nezahat Gökyiğit Botanik Bahçesi ve Flora Araştırmaları Derneği, 2012 Yılı Çevre Hizmet Özel Ödülü'nün sahibi oldu.

Cumhurbaşkanlığının himayesi altında Flora Araştırmaları Derneği tarafından hazırlanan *Türkiye Bitkileri Listesi*, Cumhuriyetin 100. yılında tamamlanması hedeflenen *Resimli Türkiye Florası* projesinin ilk adımını oluşturuyor. Toplam 27 ciltten oluşması planlanan projenin, Türkiye'nin zengin florası hakkındaki en kapsamlı Türkçe kaynak olacağı belirtiliyor.

Çevre Hizmet Özel Ödülü'ne layık görülen ANG Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Nihat Gökyiğit, söz konusu projeye büyük önem atfediyor. Gökyiğit, hem 1.290 sayfalık *Türkiye Bitkileri Listesi* adlı kitabın hazırlanmasında Nezahat Gökyiğit Botanik Bahçesi'nin bir merkez olarak kullanılmasına olanak sağlayarak, hem de kitabın hamiliğini üstlenerek projeye destek verdi. Ödül töreni 25 Nisan'da Akdeniz Üniversitesi'nde gerçekleştirildi.

Tekfen Mühendislik genç mühendislerini arıyor

■ Bugüne kadar EPC (Engineering, Procurement, Construction / Mühendislik, Tedarik, İnşaat) müteahhitliği konusunda önemli ilerlemeler kaydeden Tekfen İnşaat, mühendislik altyapısını daha da güçlendirerek bu konudaki iddiasını artırmayı amaçlıyor. Bu nedenle Tekfen Mühendislik, 2013 yılında ilk etapta Türkiye'nin en iyi teknik üniversitelerinin İnşaat, Makine, Elektrik ve Kimya bölümlerinden mezun olmuş 40 genç mühendisi kadrosuna dahil etmeye hazırlanıyor. Şirket, bu amaçla 26 Şubat'ta İTÜ'nün ve 7 Mart'ta ODTÜ'nün düzenlediği kariyer günlerine katılarak mühendis adaylarıyla birebir görüşmeler gerçekleştirdi.

Güçlü bir mühendislik altyapısına sahip olmak, Tekfen'in uluslararası ölçekte rekabet üstünlüğü kazanması ve kârlılığı daha yüksek işlere girebilmesi bakımından büyük önem taşıyor. Şu anda otoyol, stadyum, boru hattı ve terminal gibi yapıların mühendislik, tedarik ve inşaat süreçlerinin hepsini tek başına üstlenebilen Tekfen Taahhüt Grubu, ilerleyen dönemde rafineri ya da petrokimya tesisi gibi çok daha karmaşık yapıları da baştan sona kendi yapabilecek yetkinliğe ulaşmayı hedefliyor. Başka Türk müteahhitlik şirketlerine de örnek teşkil edecek bu hedefe ulaşmada Tekfen Mühendislik'e önemli görevler düşüyor.

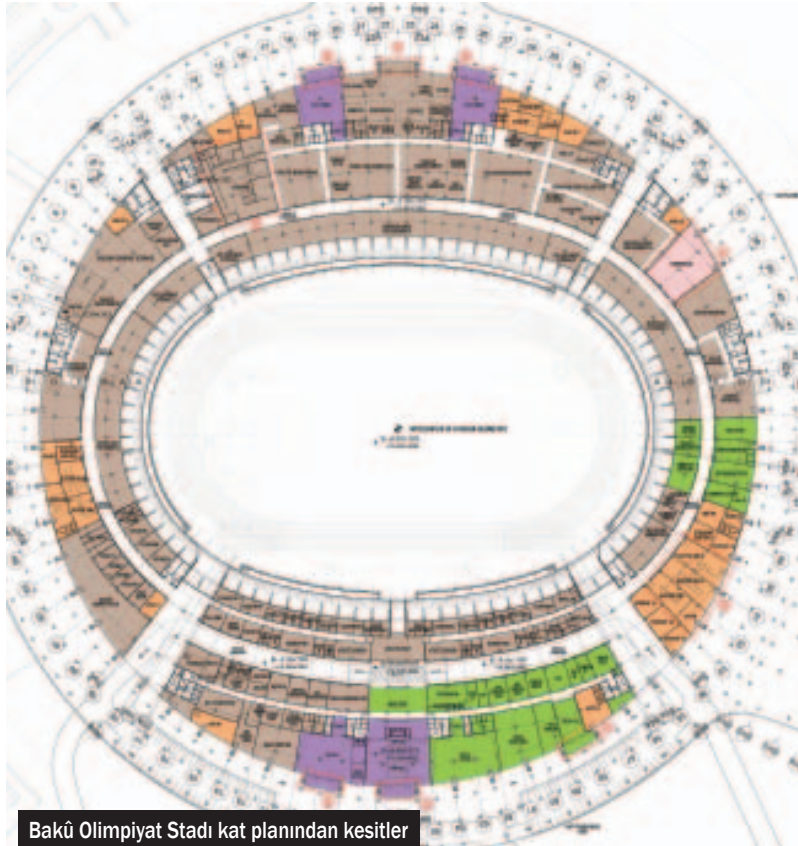

TEKFEN MÜHENDİSLİK GENEL MÜDÜRÜ ALPARSLAN GÜRE'NİN GENÇ MÜHENDİSLERE ÇAĞRISI

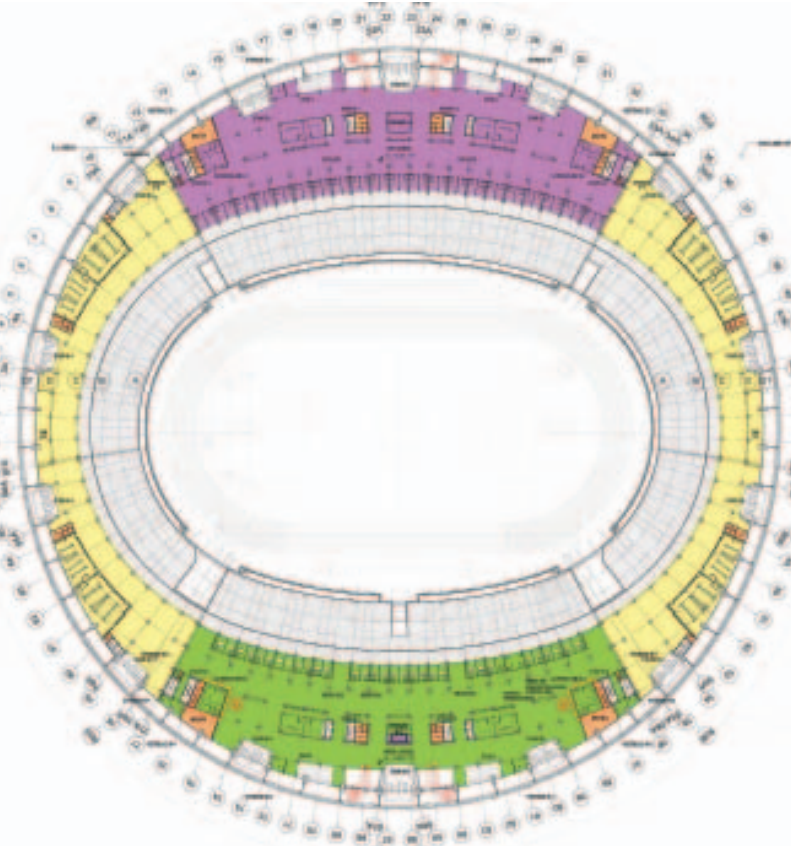
Mühendislik tam anlamıyla evrim geçirmekte, hem de son sürat. 56 yıldır "geleceği inşa eden" Tekfen Taahhüt Grubu bugün birçok alanda bir projenin mühendislik-tedarik-inşaat (EPC) işlerinin tümünü üstlenebilecek know-how'a sahip. Dünyanın ileri gelen şirketleriyle boy ölçüşebilmek, iş yelpazemizi genişletmek, rekabet kabiliyetimizi artırmak için bundan sonraki hedefimiz, mühendislik ayağımızı güçlendirmek, proses mühendisliği alanında kendimizi geliştirmek. Bu hedef doğrultusunda, Tekfen Mühendislik'e önemli bir görev düşüyor. Bu gelişim, daha da iddialı EPC projeler üstlenerek kendimize yepyeni bir kulvar açmamıza olanak sağlayacak.

Gelecek burada.

Bu geleceğin bir parçası olmak isteyen tüm genç mühendislere kapımız açık. "Atılım yılı" olarak ilan ettiğimiz 2013 yılında, Türkiye'nin en iyi teknik üniversitelerinden 40 yeni mezun mühendisi aramıza katacağız. Gelin, geleceğimizi birlikte inşa edelim.

Bakü Olimpiyat Stadı kat planından kesitler

Katar'da yola emniyetle devam

■ Tekfen İnşaat, dünyanın dört bir yanına dağılmış şantiyelerindeki kazasızlık başarılarına bir yenisini ekledi. Son olarak Katar'da devam etmekte olan 27 km Ek Yol Projesi'nde 2 milyon adam/saat kazasız olarak tamamlanarak KEO International Consultants firmasından takdir belgesi alındı. Tekfen ailesi olarak bu başarılarda emeği geçen tüm arkadaşlarımızı tebrik ediyor, tüm projelerin güvenle ve sıfır kazayla sonuçlanmasını temenni ediyoruz.

Terfi edenler

Terfi eden arkadaşlarımıza yeni görevlerinde başarılar diliyoruz.

ADI SOYADI	ŞİRKETİ / BİRİMİ	ESKİ UNVANI	YENİ UNVANI
MEHMET İÇÖZ	Toros Tarım	İşletme Genel Müdür Yardımcısı (Ceyhan)	Kıdemli Genel Müdür Yardımcısı
ERTEM ARSLANTAY	Toros Tarım - Ceyhan İşletmesi	Terminal Müdürü	İşletme Genel Müdür Yardımcısı (Ceyhan)
DENİZ ŞENYİĞİT	Toros Terminal - Ceyhan İşletmesi	Proje Şefi	Teknik Hizmetler Müdürü
UĞUR YATICI	Toros Tarım - Ceyhan İşletmesi	Proses ve Planlama Mühendisi	Proses ve Planlama Şefi
METE BAYHAN	Toros Tarım - Mersin İşletmesi	Proje Şefi	Proses ve Planlama Müdürü
SİNAN EROL	Toros Tarım - Mersin İşletmesi	Proje Mühendisi	Proje Şefi
EBRU TATARHAN	Toros Tarım - Mersin İşletmesi	İdari İşler Uzmanı	Personel ve İdari İşler Şefi
İSMAİL TURAN	Toros Terminal - Samsun İşletmesi	Üretim Şefi	Üretim Müdürü
SELÇUK ALIŞIR	Toros Terminal - Samsun İşletmesi	Kontrol Mühendisi	Kontrol Şefi
ONUR AYDEMİR	Toros Terminal - Samsun İşletmesi	Eğitim Takviye	Muhasebe Şefi
ERAY ERSÖZ	Toros Tarım - Merkez	Bütçe Uzmanı	Bütçe Şefi
TAHİR SARGIN	Toros Tarım - Tohum Op. Koordinatörlüğü	Tohum Operasyon Müdürü	Tohum Operasyonları Koordinatörü
GÖKHAN ALBAR	Toros Tarım - Karadeniz Bölge Müdürlüğü	Müşteri Temsilcisi	Pazarlama ve Satış Temsilcisi
GÖKHAN SARAÇ	Toros Tarım - Teknotarım Op. Müdürlüğü	Tarla Üretim Kontrol Mühendisi	Tarla Üretim Şefi
ŞELAY SAYDAM	Toros Tarım - Teknotarım Op. Müdürlüğü	Nucleus Sera Mühendisi	Sera Üretim Şefi
ÖZKAN ATEŞ	Toros Tarım - Benzin İstasyonları	Mali ve İdari İşler Şefi	İşletme Müdürü
ASLI ÜNSAL	Toros Tarım - Benzin İstasyonları	Muhasebe ve Vezne Elemanı	Mali ve İdari İşler Uzmanı
METİN ZAĞYAPAN	Tekfen Mühendislik	Proje Yöneticisi ve İş Geliştirme-Sözleşmelerden Sorumlu Departman Müdürü	Endüstriyel Yapılar, İş Geliştirme ve Sözleşmelerden Sorumlu Genel Müdür Yardımcısı
BÜLENT EMRE DEMİRCİ	Tekfen İmalat	Proje Baş Mühendisi	Mühendislik Müdür Yardımcısı
SEMA KARLIOVA	Tekfen İmalat	Muhasebe ve Bilgi İşlem Şefi	Mali ve İdari İşler Müdür Yardımcısı
TURGUT LAKERTA	Tekfen Emlak Geliştirme	Proje Müdürü	Projeler Koordinatörü
ÖMER AKBULUT	Tekfen Rönesans Adi Ortaklığı	Mali İdari İşler Şefi (Tekfen Emlak)	Mali İdari İşler Müdürü
CEREN HANCIOĞLU	Tekfen Rönesans Adi Ortaklığı	Mimar (Tekfen Emlak)	Merkez Ofis Şefi

Anılarda kalanlar

Mart ayının sonunda, oğlumuzun takımına tezahürat yapmak üzere, bulutlu bir İstanbul sabahı Ege'nin yolunu tuttuk. Yol aldıkça gökyüzü de aydınlanıp, mavinin giderek koyulan tonlarına büründü. İzmir'i geçtikten sonra ise, binlerce meyve ağacının dallarında uç vermiş çiçekler, rüzgârla dalgalanan pembe bir uçan halıya dönüştü. İzmir'in köklü kulübü Altınordu'nun düzenlediği U-12 Cup turnuvasına dördü yabancı (İngiltere'den Reading, Hollanda'dan Twente, Almanya'dan Westfalia Herne ve komşu Yunanistan'dan Atromitos), dördü ise Türk (Altınordu, BJK, FB, İBB) toplam sekiz takım katıldı.

Turnuva, daha ilk gününde gerçek bir şenlik havasında başladı ve sırtlarında Altınordu formasıyla, ev sahibi kulübün genç-yaşlı birçok üyesi kırmızı-lacivert tribünde yerlerini aldı. Biz de elimiz boş gitmedik. Yanımızda, geçen yıl Necati Akçağlılar'ın anısına hazırlanmış olduğumuz Necati adlı kitap vardı. Çünkü Necati Bey, gençliğinde sol açık olarak Altınordu'da top koşturmuş. Biz de bulabildiğimiz bilgi ve fotoğraflarla birlikte, Necati Bey'in hayatındaki bu sayfaya kitabımızda yer vermiştik. Elimde kitap, forma giymiş bir grup yaşlıca beyefendinin yanına oturdum ve kendimi tanıttım, kitabı uzattım. Ve o andan itibaren, turnuvanın başmısafiri olduğumu söylesem abartmış olmam. Eller sıkıldı, kucaklaşıldı, kitap elden ele dolaştı, sayfalar okundukça "Oooo"lar duyuldu, resimlerdeki tanıdık yüzler gösterildi... Sonunda da, spontan bir tören eşliğinde kulüp başkanına kitabı gururla takdim ettim. Hakikaten de çok duygulu anlardı. Şimdi Necati Bey'in futbol sevdasını, kitaptaki bölümden okuyalım...

Dori Kiss Kalafat

FUTBOL AŞIĞI BİR GENÇ

Necati Akçağlılar, iyi bir öğrenciydi. Okumayı seviyordu. Derslerinde başarılıydı. Diğer taraftan hayatında, en az okumak kadar sevdiği bir şey daha vardı: Futbol!

Her genç gibi, onun da futbolla ilk ilişkisi sokak aralarında "tek kale maç"la başladı. Lise yıllarında bu ilişki "aşka" dönüştü. Ona spor sevgisini aşılayan kişi, ablasının kocası Halim Bey'di. Bir yandan derslerine devam ederken, bir yandan da -babasının tüm itirazlarına rağmen- Halim Bey'le birlikte Altınordu Kulübü'nde top oynuyordu. Amacı, eniştesi gibi kulübün A futbol takımında oynayabilmektir. Sonunda bunu başardı ve 1939 yılında İzmir'in kırmızı-lacivert renkli Altınordu takımında lisanslı olarak futbol oynamaya başladı.

Necati Akçağlılar, Altınordu forması altında ilk resmi maçını henüz 16 yaşındayken, 6 Nisan 1940 tarihinde, İzmir Alsancak Stadı'nda Galatasaray'a karşı oynadı. Baştan sona üstün bir oyun sergileyen Altınordu, bu maçtan 1-0 galip ayrıldı. Golü, Adil atmıştı. Takım şu oyunculardan oluşuyordu: Necati, Halim, Ziya, Fehmi, Nurullah, Ali, Salim, Sait, Adil, Hamdi ve Namık.

O günden sonra Necati, takımın vazgeçilmez elemanı oldu. Milli Küme kapsamında İzmir, Ankara, İstanbul'da Türkiye'nin en güçlü takımlarına karşı oynadı. En talihsiz maçı, hiç kuşkusuz Galatasaray'la 25 Mayıs 1940 günü İstanbul'da yaptığı rövanş maçıydı. İzmir'de kaybetmiş olmanın hırsıyla Galatasaraylı futbolcular maça çok sert başlamıştı. Maçın ilk yarısında, aralarında Necati'nin de bulunduğu dört futbolcu sakatlandı. Maçın henüz 5. dakikasında ağır bir darbe alan Necati, hastaneye kaldırıldı. Maçı eksik ve aksak bir şekilde tamamlayabilen Altınordu sahadan 2-1 mağlup ayrıldı.

Necati Akçağlılar'ın Altınordu formasıyla top koşturduğu 1939-43 yılları arasındaki en unutulmaz maçlarından biri de, 21 Nisan 1940 tarihinde İstanbul'da oynanan Beşiktaş maçıydı. Kulübün unutulmazları arasında yer alan bu maçta Altınordu, Beşiktaş'a 4 gol birden attı ve sahadan 4-3 galip ayrıldı.

